

Debatten van de provincieraadszitting

11 oktober 2001

Het cultuurdebat

ALGEMENE TUSSENKOMST OVER DE SECTOR KUNST EN CULTUUR

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Zoals elk jaar zitten er in deze ontwerpbegroting inzake cultuur zaken die op de volledige instemming kunnen rekenen, maar ook zaken die we liever anders hadden gehad. En omdat er in feite over elke begrotingspost iets te zeggen valt, werk ik al jaren met algemene tussenkomsten, iets wat gelukkig meer en meer ook door andere collega's wordt nagevolgd.

Laten we beginnen met het positieve.

Positief is ongetwijfeld de verhoogde steun aan de Centers of Excellence.

Een paar maanden geleden kregen we in commissie de toekomstplannen te horen van zowel het Filmfestival, de Vooruit, het Festival van Vlaanderen, de Vlaamse Opera en het Publiektheater. Allen hadden zeer duidelijke en ambitieuze plannen om hun activiteiten te democratiseren, denken we maar aan de wijkconcerten van het Festival van Vlaanderen, of hadden plannen om nieuwe mensen kansen te geven of hadden het voornemen om bestaande internationale samenwerkingsverbanden aan te gaan of uit te breiden. Dat was vooral voor de Vooruit het geval.

Nieuwe plannen vergen natuurlijk nieuwe middelen en alhoewel de extra provinciale ondersteuning niet alles zal mogelijk maken, is het toch een flinke extra steun in de rug.

Sommigen zullen bijvoorbeeld in het kader van het kerntakendebat stellen dat onze paar provinciale miljoenen voor bijvoorbeeld de Vlaamse Opera slechts een symbolische waarde hebben. Dit klopt natuurlijk, maar onze bescheiden miljoenen zorgen er bijvoorbeeld wel voor dat een democratiseringsproject, zoals de openluchtprojectie van populaire opera's, mogelijk werd. Openluchtprojectie die erin slaagt om de meest diverse mensen, desnoods in de gietende regen zoals afgelopen weekend het geval was, een avond kwaliteit te bezorgen.

In diezelfde commissievergadering, waarin de verschillende Centers of Excellence hun plannen kwamen voorstellen, werd echter ook duidelijk gemaakt dat qua sponsoring en het aantrekken van middelen uit het bedrijfsleven voor een aantal organisaties – en in feite voor alle organisaties - de grens van het haalbare was bereikt.

Dit brengt ons dan ook tot het Forum van de Waalse Krook, iets wat niet in de begroting staat, maar waar we in een begrotingsdebat, wat ook voor een stuk een beleidsdebat is, niet omheen kunnen.

Was de discussie vorig jaar misschien ietwat voorbarig, dan is ze dit jaar onvermijdelijk. Alle studies liggen ter tafel en we moeten, tot het bewijs van het tegendeel, aannemen dat de cijfers die de drie bestuursniveaus voor ogen kregen de realiteit benaderen. Het moment van beslissen is dus aangebroken en ik merk op Vlaams niveau de laatste tijd weinig animo. Hier zitten we echter in de provincieraad en dus moeten wij ook hier ons standpunt toch bepalen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, bij het lezen van de studies over het Forum heb ik mij als Gentenaar, en nu spreekt de chauvinist in mij, toch een paar keren serieus geërgerd. De programma-studie draagt immers de titel "Bouwen op braakliggend terrein". Ik hoop dat dit enkel een zeer ongelukkige titelkeuze is en dat het geen vertaling is van de uitgangsfilosofie van het Forum, want dat zou getuigen van een ongehoorde pretentie en een miskenning van de realiteit. Ik heb allesbehalve de indruk dat Gent en het Gentse cultuurleven een braakliggend terrein is dat onontgonnen, maagdelijk als het ware, op de grote zaaier wacht.

De laatste studies die werden afgerond waren een aantal kritische doorlichtingen die mijn positieve, maar twijfelende, ingesteldheid die ik tot nu toe had, negatief hebben beïnvloed. Het is nu zeer duidelijk dat een aanzienlijk deel van het publiek moet "geleverd" worden door het Filmfestival en het Festival van Vlaanderen. Ook de samenwerking met de opera moet een zestal keren voor een volle zaal zorgen. Over het "afsnoepeffect" op de Vooruit laat ik mij op dit ogenblik niet uit want dat is moeilijk becijferbaar. Ook de meer populaire genres, zoals bijvoorbeeld Cirque du Soleil, moeten voor uitverkochte zalen zorgen.

DEBATTEN

Ik twijfel er niet aan dat dit kan lukken, maar is het echt zo belangrijk of men dit soort producties nu in Antwerpen, Brussel of Gent bekijkt? De bedoeling van het Forum en de oprichting van het Forum was bij aanvang toch niet om dit soort concurrentie aan te gaan met de Singel of het PSK. Het was toch de bedoeling om nieuw publiek aan te trekken, zoals op een gegeven ogenblik zelfs werd gesteld in de commissie: de Benelux-ruimte aangevuld met Noord-Frankrijk.

Inzake deze toeristen/bezoekers worden in de doorlichting de grootste vraagtekens gesteld en acht men het aantrekken van publiek buiten de eigen regio enkel mogelijk voor programma's die weinig taalproblemen stellen – muziek en dans – en dan nog enkel mits het vervullen van een aantal loodzware randvoorwaarden, onder andere inzake hotelcapaciteit, iets waar het Forum zelf geen vat op heeft.

Blijft dus voor het aantrekken of creëren van dat nieuwe publiek in hoofdzaak de “binnenlandse” markt over. De binnenlandse markt waarover ook duidelijke uitspraken worden gedaan in de doorlichting.

Inzake cultuurparticipatie stelt men dat de Vlaamse participatiecijfers in Europees perspectief hoog tot zeer hoog zijn. Expliciet wordt gesteld, en ik citeer: “Hoe gebrekkig de vergelijkingen ook zijn, men kan er op geen enkele wijze uit afleiden dat er nog een buitengewone grote expansie kan worden gerealiseerd. Het stimuleren van de interesse en het laagdrempelig maken van het aanbod zijn hierin essentieel. Indien dit niet het geval zou zijn, dan zal een verbreding van het aanbod allicht slechts een herverdeling van het publiek tot gevolg hebben. Dit betekent alleen maar een verscherping van de concurrentie en mogelijks zelfs een daling van de leefbaarheid van de individuele cultuuraanbieder.”

Ik zou het ook kunnen hebben over de bemerkingen die worden gemaakt over het exploitatiebudget en de in feite toch beperkte mogelijkheden die er zijn om nieuwe sponsorgelden aan te trekken zonder het bestaande cultureel leven in Gent te destabiliseren. Misschien kunnen we daar in een volgende commissievergadering best eens dieper op ingaan.

Om dit Forumhoofdstuk af te sluiten, zeg ik dan ook in alle duidelijkheid dat, op basis van de studies en doorlichtingen, ik er persoonlijk niet langer van overtuigd ben dat een investering van minstens 2 000 000 000 BEF, btw exclusief, te verantwoorden is. De studies over het Forum hebben echter ook wel duidelijk een aantal terechte pijnpunten over het Gentse, en dus Oost-Vlaamse, cultuurleven blootgelegd. Niemand kan nu nog doen alsof deze geen realiteit zijn en, belangrijker, dat ze geen antwoord behoeven.

Zo is het zeker dat Gent, en dus Oost-Vlaanderen, nood heeft aan een goede kwaliteitsvolle concertzaal. Ik heb het reeds eerder gezegd en ik blijf erbij dat de Bijloke-concertzaal mits akoestische aanpassingen kan uitgroeien tot zo een zaal. Wie de zaal kent, zal weten dat het geluid niet optimaal is. Maar volgens mensen die akoestisch meer geschoold zijn, heeft dit vooral te maken met de onwil om het dakgebinte dicht te maken. De eiken balken die men nu ziet zijn inderdaad imposant om te zien, maar in oorsprong was dit een dichtgemaakt tongewelf. Misschien moet men overwegen om een deel van het gebinte terug dicht te maken, waardoor men dan de klassieke “schoendoos”-vorm, die algemeen voor concertzalen gangbaar is, meer benadert.

Een laatste woord nog over de nood aan een kwaliteitsvolle concertzaal. Zelfs in een perfect klinkende zaal is de gsm van één barbaar voldoende om een avond luistergenot volledig naar de – en ik zou hier een krachtterm kunnen gebruiken maar ik zal het door een “biep” vervangen - ... te helpen. Ik heb de afgelopen maand 14 concerten van het Festival van Vlaanderen meegemaakt en achtmaal was het prijs en dat is niet leuk.

Een ander pijnpunt dat in de studie werd aangeraakt betrof de hofabra-sector. Nu, als er één sector in de amateurkunstbeoefening is waar de provincie toch enige adelsbrieven mag voorleggen, is het wel de hofabra-sector. In plaats van echter deze concerten onder te brengen in een duur, mooi, aantrekkelijk en prestigieus Forum zag ik liever dat ze maandelijks, of voor mijn part wekelijks, zouden plaatsvinden op de vele kiosken die Oost-Vlaanderen rijk is. Ik kan alleen al in Gent verschillende kiosken aanduiden waar in geen jaren een noot muziek heeft geklonken.

Een ander pijnpunt dat in de Forumnota werd aangesneden was de filmsector.

Reeds lang voor het Forum ter discussie kwam, heb ik in deze raad verschillende keren aangekaart dat Gent, en dus Oost-Vlaanderen, nood heeft aan een cinefiele zaal waar in samenwerking met het Koninklijk Filmarchief themaweken of retrospectieven zouden kunnen doorgaan. Ik had in het verleden onder andere voorgesteld dat één van de grote zalen, de refter of de bibliotheek of de grote zolder van het Caermersklooster daartoe zou kunnen worden ingericht. Een zaaltje met de capaciteit die het Forum had voorzien lijkt mij perfect en waarin ook kortfilms aan bod zouden kunnen komen.

Het is telkens opnieuw jammer te moeten vaststellen dat Belgische kortfilms een ijzersterke reputatie hebben in het buitenland en regelmatig prijzen in de wacht slepen, maar dat ze bijna niet geprojecteerd worden in eigen land.

Wat ik ook heb onthouden uit de discussie rond het Forum is in feite de principiële bereidheid van de drie bestuursniveaus om meer geld, zowel infrastructuurinvesteringen als productiebudgetten, in het Gentse en Oost-Vlaamse culturele leven te pompen.

Dat brengt mij tot de eigen provinciale initiatieven en organisaties die in deze ontwerpbegroting jammer genoeg geen extra middelen krijgen. De Agalev-fractie vindt het dan ook zeer jammer dat organisaties die reeds jaren aan de weg timmeren hun schamele subsidies in deze ontwerpbegroting niet zagen opgetrokken worden. Uit de toelichting blijkt dat men oorspronkelijk wel van plan was om voor het eerst in jaren een aantal bedragen op te trekken, maar even duidelijk is dat dit voornemen bij de laatste lectuur van het begrotingsontwerp door de deputatie sneuvelde. Dit is jammer.

Met dit argument van budgettaire schaarste kan ik, en ik hoop dat de raad mij daarin volgt, geen genoeg nemen. Indien men in staat is om 2 420 000 BEF tevoorschijn te toveren als eerste subsidie voor een vzw Nemrod die - en ik matig mij zelf aan het Gentse culturele leven toch ietwat te kennen - bij mijn weten geen werking heeft, dan kan het niet dat reële noden van organisaties die reeds jarenlang ploeteren om overeind te blijven, onbeantwoord blijven.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, over de vzw Nemrod, die duidelijk een zeer arbitraire voorkeursbehandeling krijgt in deze ontwerpbegroting, werd in de commissie Cultuur met aandrang om meer inlichtingen gevraagd. Aanvankelijk kon geen antwoord worden bekomen, maar gisteren mocht elk lid van de commissie een bundel informatie ontvangen. Alleen gaat deze informatie niet over de vzw Nemrod, maar over de vzw Goudstraat.

En omdat ik op die manier onvoldoende informatie had, ben ik deze namiddag naar de Griffie van de rechtbank van Eerste Aanleg getrokken om de gegevens over de vzw Nemrod op te vragen. Wat blijkt ? Die vzw bestaat niet.

Het is natuurlijk een beetje jammer dat een vzw die niet bestaat wel in aanmerking komt voor 2 420 000 BEF in deze ontwerpbegroting. Het zal dan ook om een vergissing gaan en die kredieten zullen hoogstwaarschijnlijk een andere bestemming kunnen krijgen.

De Agalev-fractie zal dan ook amendementen indienen om deze startsubsidie tot proporties terug te brengen en de kredieten te verdelen over culturele organisaties die enerzijds niet bestaan en anderzijds wel reeds jaren een werking hebben.

Er is nog een nominatimsubsidie die ik niet begrijp, met name de 1 500 000 BEF die men van plan is te geven voor het project Anton van Wilderode. Ik dacht dat het literair centrum Van Wilderode een provinciaal project was. Hoe kan een provincie zichzelf nu een subsidie toekennen ? Graag dus wat meer uitleg. Of zou het kunnen betekenen dat het project Van Wilderode door derden zal worden getrokken en opgestart en wij daar enkel een beetje als betaler moeten dienen ?

Tijd om een ander onderwerp aan te snijden, met name ons provinciaal archief.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik heb in het verleden reeds gezegd dat het gebouw aan de Pelikaanstraat te klein was om ons volledig provinciaal archief erin te herbergen. Nadat de deputatie dit aanvankelijk had ontkend, heeft ze ondertussen toegegeven dat het provinciaal archief van voor 1870 in het rijksarchief zal blijven liggen. Dit ware in theorie misschien niet zo erg en hooguit te betreuren, maar ik moet vaststellen dat we in de praktijk pure Kafka tegemoet gaan.

Sommige collega's in de raad weten dat ik sinds jaren door de amateur-historische microbe ben gebeten, waardoor ik sinds een achttal maanden bijna wekelijks stukken uit ons provinciaal archief raadpleeg. Ik kan dan ook vanuit de praktijk zeggen dat de manier waarop ons provinciaal archief is geïnventariseerd, met gedetailleerde beschrijvingen, tot op het niveau van de individuele brieven toe, gewoon schitterend is. Alleen is het niet eenvoudig om daar achter te komen.

Zo ligt het archief van het Schelvedepartement in het Geraard de Duivelsteen. Het grootste deel van de inventaris kan daar echter niet worden ingekeken. Om deze inventaris onder de vorm van steekkaarten te raadplegen, moet men zich verplaatsen naar de Seminariestraat waar ze enkel na afspraak in te kijken zijn. Vindt men in de steekkaarten een stuk dat men wil raadplegen, dan schrijft men de gegevens over en gaat men ermee terug naar het rijksarchief om daar dan het stuk op te vragen. Zo pendelt men heen en weer en heen en weer. Het lijkt wel Drs. P. Een mooi liedje, trouwens.

DEBATTEN

De reden is dat men de steekkaarten aan het invoeren is in een geïnformatiseerd zoekprogramma "Dulle Griet" genaamd. Iets waar men al jaren mee bezig is. Men zou kunnen denken dat het hier om een tijdelijk ongemak gaat qua raadpleging, maar niets is minder waar. Het programma dat de provincie gebruikt is "Dulle Griet" en dat zou een ander programma zijn dan datgene dat men in de rijksarchieven druppelsgewijs aan het invoeren is. Ook dat zou geen ramp moeten zijn, alleen heeft men mij gesignaleerd dat ons programma zelfs niet compatibel zou zijn met de schaarse computers die de rijksarchieven gebruiken.

Ondanks de informatisering lijkt het erop dat men in de toekomst de inventaris enkel zal kunnen inkijken in de Pelikaanstraat. Mocht dit zo zijn, dan is dit natuurlijk te gek om los te lopen. Ik denk dat we er dan ook goed zouden aan doen om een eigen provinciale terminal in de leeszaal van het Geraard de Duivelsteen te installeren. Ik denk dat we ons anders een beetje belachelijk zouden maken, en in het Rijksarchief ook.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, tijd voor het Erfgoedcentrum Ename.

We hebben dinsdagavond – nadat het punt eerder was uitgesteld - in de commissie een omstandige uitleg gekregen en ik heb ondertussen ook het vervolledigde dossier kunnen inkijken. Het is duidelijk dat dit terug een prestigieus project met een vrij stevig prijskaartje is en dat in het kader van de overheidsuitgaven de voorziene 200 000 000 BEF een luxe-uitgave is. Maar is het niet mooi dat wij ons als provinciebestuur zo een luxe kunnen veroorloven? Het hoeft toch niet altijd water en brood te zijn. Uit de toelichting tijdens de commissievergadering bleek bovendien dat de exploitatie niet tot een financiële ontsporing zal leiden. Een uitbreiding van ons personeelskader is immers niet nodig en ongeveer één derde van de ruimte gaan we doorverhuren aan de Vlaamse gemeenschap. Wie bovendien de polyvalente zaal voor congressen en studiedagen als externen zal wensen af te huren, zal marktconforme prijzen dienen te betalen. Dit lijkt ons dan ook een verdedigbaar dossier.

Wie Ename zegt, moet natuurlijk de link naar Velzeke leggen, althans zo zou het moeten zijn. Ik zal het gras niet voor de voeten van collega Lootens wegmaaien, maar sta mij toe één opmerking te maken. Het is jammer dat, ondanks verschillende tussenkomsten in deze raad de voorbije jaren vanuit verschillende fracties, de vorige deputatie er niet in geslaagd is om de noodzakelijke hervormingen inzake de beheerstructuur door te drukken. Aan een gebrek aan steun vanuit de oppositie in deze raad zal het niet ontbroken hebben. Het wordt echt tijd dat we komaf maken met deze erfenis uit het verleden, en liefst voor we als provincie 110 000 000 BEF tot 120 000 000 BEF investeren in een nieuwe museumvleugel.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik had het ook nog graag gehad over onze Monumentenwacht, over projectarcheologie, enz., maar ik denk dat mijn tussenkomst reeds lang genoeg geduurd heeft. Misschien komt dit aan bod in andere algemene tussenkomsten en kan ik er dan op inspelen.

Dank u.

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

"De eventuele kritische opmerkingen in deze tussenkomst doen niets af aan onze bewondering en respect voor het cultuurbeleid in Oost-Vlaanderen in het algemeen en gedeputeerde Van Der Meiren in het bijzonder." Tot daar het gedeelte van mijn tussenkomst dat vorige week voorzichtigheidshalve werd geformuleerd door mijn fractieleider Marc Lootens.

Voor alle duidelijkheid: ook ik ben van oordeel dat het Oost-Vlaamse cultuurbeleid zowel kwalitatief als kwantitatief hoge toppen scheert. Er gaat geen dag voorbij of ik ontvang thuis een interessante uitnodiging, brochure of aankondiging van een cultureel evenement dat door de provincie wordt georganiseerd of waarvan de provincie mede-organisator of mecenas is.

Het aanbod is zelfs zo groot dat het voor een eenvoudig provincieraadslid gewoonweg onmogelijk is om van alle activiteiten te genieten. Men moet bijna parttime gaan werken – iets was sommige collega's effectief doen – om die taak tot een goed einde te brengen. Daar moet mijn echtgenote dan weer niet van weten. U begrijpt dat het een verscheurende keuze is. Ik heb uiteindelijk voor de fulltime job en de vrouw gekozen, iets waar ze nu soms al spijt van heeft. Maar dit geheel terzijde.

Dit brengt me bij mijn eerste kritische opmerking.

Immers, sinds een jaar, sinds mijn verkiezing, word ik zoals gezegd overstelpt met provinciale uitnodigingen, maar al de jaren daarvoor wist ik van het provinciale culturele aanbod zo goed als niks af. Nochtans was ik lokaal al jaren actief in het culturele leven, was ik jarenlang lid van de beheerraad van het Cultureel Centrum van Sint-Niklaas en lid van de raad van bestuur van de Culturele Raad. Maar uitnodigingen of aankondigingen van de provincie ? Niets, het grote niks. Hier schort duidelijk iets aan de communicatie. Een euvel dat zich volgens mij over meerdere provinciale terreinen uitstrekt.

Ik zou er toch willen op aandringen dat dit probleem wordt aangepakt. Het kan toch niet de bedoeling zijn telkens opnieuw prachtige tentoonstellingen in te richten, daarover schitterende brochures en uitnodigingen te maken en die dan telkens weer te versturen naar dezelfde 200 mensen.

In onze huidige media-samenleving heeft iets niet plaatsgevonden als het niet in de pers is geweest. En in het kader van het kerntakendebat wil ik erop wijzen dat het vooral die besturen zijn die bij de mensen en bij de media bekend zijn die kans maken in hun werking erkend en herkend te worden.

Als niemand het cultuurbeleid van de provincie kent, kan er ook niemand van wakker liggen als het er niet meer is. Het is geen geval van "wie niet weg is, is gezien", maar wel van "wie niet gezien is, zal snel weg zijn".

Nogmaals dus een pleidooi om zeker op het vlak van cultuurbeleid meer aandacht te schenken aan een doordacht en consequent communicatiebeleid. Temeer omdat volgens mij sociale en regionale cultuurspreiding effectief één van de echte kerntaken van de provincies is. Spijtig dat het kerntakencharter van de VVP die evidente keuze - wat zijn wel en wat zijn niet de kerntaken van de provincie ? - niet klaar en duidelijk durft te formuleren.

Het provinciaal cultuurbeleid steunt terecht op twee pijlers, met name het ondersteunen van creatie en productie enerzijds en anderzijds de spreiding van cultuur.

Er moet mijns inziens dan ook voldoende aandacht gaan naar de "cultuurcovering" van heel de provincie. Ook daar heb ik het vanuit de periferie of vanop het platteland wel eens moeilijk. Ik begrijp zeer goed dat cultuur – en dan vooral cultuurproductie – vanwege de noodzakelijke "state of mind" een typisch grootstedelijk fenomeen is. In deze stedelijke of grootstedelijke omgeving kunnen dan ook grote cultuurevenementen gerealiseerd worden die internationaal aandacht kunnen krijgen en een economische meerwaarde kunnen opleveren.

Dat neemt niet weg dat cultuur een basiswaarde een basisrecht is voor iedereen in onze samenleving en dat het vooral de taak is van een provincie ervoor te zorgen dat ook mensen in de centrumsteden en in de kleinere gemeenten van een hoogwaardig cultureel aanbod kunnen genieten. Het is niet de grootstad die wegens een gebrek aan financiële middelen en culturele knowhow van cultuur uitgesloten blijft. De provincie is er in de eerste plaats voor de periferie en niet voor de hoofdstad. Die kan wel voor zichzelf zorgen.

Ik vind het dan ook jammer dat – om in eigen streek te blijven – het samenwerkingsverband van Wase culturele centra, dat al jaren zijn degelijkheid heeft bewezen en dat ervoor zorgt dat er voor een regio van 250 000 mensen gemeenschappelijke culturele programma's, abonnementen en activiteiten plaatsvinden, "slechts" een subsidie krijgt van 800 000 BEF. Terwijl de Gentse vzw Nemrod, die geen bekende werking heeft en waar ik gisteren voor het eerst documentatie van te zien kreeg, een subsidie krijgt van 4 000 000 BEF. Verre van mij om aan iemands subsidie te raken. Maar ik zou er bij de gedeputeerde toch op willen aandringen de regionale spreiding en de ondersteuning van lokale culturele initiatieven niet uit het oog te verliezen en hen voor hun moeilijke taak – cultuurprogrammatie in niet-stedelijke gebied – navenant te belonen.

In hetzelfde kader wil ik ook pleiten voor een betere en professionelere ondersteuning van het lokaal verenigingsleven. Het is ondertussen genoegzaam bekend dat het verenigingsleven een dam is tegen de verzuring in onze samenleving en een kweekvijver voor het democratisch gedachtegoed. Mensen leren er samenwerken, naar elkaar luisteren, zelfs compromissen sluiten. Vooral stellen ze daar ook vast dat de wereld nog iets anders is dan alleen maar de kommer en kwel die ze dagelijks op hun televisiescherm zien.

Zowel de amateuristische kunstbeoefening als het sociaal-cultureel werk zijn van groot belang om sociale netwerken te herstellen en te onderhouden. Maar ook binnen het verenigingsleven wordt de lat steeds hoger gelegd. De tijd dat een kaartje in een koud, ongezellig achterzaaltje, overgoten met schraal bier doorging voor een leuk avondje uit, is niet meer. Gelukkig maar.

DEBATTEN

Met het stellen van hogere eisen komen veel puur amateuristische verenigingen echter in de problemen. Ik ben van oordeel dat kwaliteitsbevorderende initiatieven en een structurele ondersteuning voor het lokaal verenigingsleven een vast gegeven moeten worden in het provinciaal cultuurbeleid.

Graag zag ik de deputatie dan ook overgaan tot het aanwerven en installeren van een groep van provinciale educatie- en cultuurconsulenten. Zij zouden niet alleen instaan voor een kwalitatieve ondersteuning en begeleiding van het lokale verenigingsleven, zij zouden ook een uitstekend lokaal visitekaartje zijn voor de provincie en onze zichtbaarheid op het terrein duidelijk vergroten.

Mijn fractieleider Marc Lootens kondigde vorige week aan dat ik een "tour d'horizon" van het Oost-Vlaams cultuurbeleid zou ondernemen. Ik wil wel, maar na de "tour planetaire" van collega Gillis, is enige bescheidenheid op zijn plaats. Temeer omdat twee lekkere stukken uit de sector door SP-fractieleden worden besproken.

Kameraad Marc Lootens – weer hij – is puur archeologisch gezien oneindig veel beter geplaatst dan ik om de structuur en de werking van Velzeke onder de loep te nemen. Ook logisch is het feit dat kameraad Tom De Dobbelaer het popbeleid voor zijn rekening neemt, want ondanks zijn zelfverkleerde lamentabele fysieke toestand kan niemand ontkennen dat hij qua rock&roll-gehalte in deze raad zijn gelijke niet kent. Gelukkig is ons cultuurbeleid zo omvangrijk dat er ook voor mij nog enkele brokken overblijven. Eén daarvan is ons Pamzov, meer bepaald Ename, of, juister nog, het Erfgoedcentrum dat als derde fase wordt uitgebouwd.

Eergisteren kregen we van de gedeputeerde iets meer tekst en uitleg bij het initiatief, en het moet gezegd dat het er schitterend uit ziet. Het Erfgoedcentrum zal ongetwijfeld een culturele aanwinst zijn voor onze provincie en ver daarbuiten. Toch sta ik telkens opnieuw versteld van het feit dat er in deze raad soms heroïsche discussies plaatsvinden over een al bij al kleinschalige witgele subsidie waarvan wordt vermoed dat zij gebruikt zal worden ter kerstening van Roemenië en van daaruit de rest van de Balkan, terwijl ongeveer op hetzelfde moment een bedrag van 200 000 000 BEF wordt ingeschreven in de begroting voor een project waarvan op dit ogenblik geen enkel raadslid het fijne weet. Ik heb heel veel vertrouwen in de deputatie, in de administratie en in de specialisten ter zake, maar uiteindelijk is het de verkozen raad die de beslissing moet nemen. En, zoals men bij ons zegt als het fout gaat : ook de bonen moeten vreten.

In de toekomst had ik graag gezien dat er over dergelijk belangrijk dossier ruim op voorhand documenten voorhanden zijn waarover kan gediscussieerd worden, temeer de ervaring leert dat het in zulke dossiers zelden blijft bij het oorspronkelijk vooropgestelde bedrag. Los daarvan kan ik mij – op basis van de info waarover ik nu beschik – zo goed als volledig akkoord verklaren met het Erfgoedcentrum. Zo goed als, want ook ik ben nog niet 100 % overtuigd van een congrescentrum met de daaraan verbonden cateringfaciliteiten.

Ename lijkt mij alleszins te afgelegen om – buiten de eigen activiteiten – nog andere congressen naar zich toe te trekken. De nodige verkeersinfrastructuur ontbreekt ook, of het moet zijn dat de deputatie ook nog de aanleg van een pittoresk regionaal vliegveldje in gedachten had. Naar verluidt komt er binnenkort wel wat luchtvaartpersoneel op de markt. Maar nu terug ernstig. Kan de gedeputeerde mijn vrees ontkrachten en mij verzekeren dat het hier niet zo zeer om een internationaal congrescentrum gaat, maar eerder om degelijke, kwalitatief uitgebouwde vergaderlocaties ?

Een ander smaakvol dossier betreft uiteraard ons eigen monster van Loch Ness, waarover iedereen spreekt. Het zou zeer groot zijn, maar er heeft nog niemand iets tastbaars van gezien. Inderdaad : het Forum. Ook dit dossier blijft mijn fractie met de grootste interesse volgen, en ook hier bepleit ik de nodige voorzichtigheid. Ook al beweren verlichte geesten dat dit dossier hier kan mislukken, studies geven hen niet echt gelijk en het zijn uiteindelijk niet de verlichte geesten die het Forum moeten betalen, maar wel de niet allemaal zo verlichte Oost-Vlamingen die wij hier vertegenwoordigen. Ook ik zou zo een gigantisch project graag zien slagen, en ook ik zou trots zijn om mee te helpen om van Gent niet alleen de culturele hoofdstad van Vlaanderen te maken, maar ook de culturele hoofdstad van de Lage Landen bij de Zee.

Maar zoals de grootspraaktechnologie van Lernout & Hauspie en de hoogvliegers van Sabena bewijzen, komt hoogmoed vaak voor de val en kan overinvesteren het absolute einde inluiden. In ons geval niet alleen voor het Forum, dat de hooggespannen verwachtingen misschien niet kan waarmaken, maar ook voor de rest van de Gentse culturele tempels, die mogelijk onder het aanvankelijke culturele geweld van het Forum kunnen bezwijken.

De provincie levert ook een zeer belangrijke bijdrage aan de werking van de openbare bibliotheken in Oost-Vlaanderen. Niet alleen door middel van directe werkingssubsidies, maar ook met het Oost-Vlaamse informatienetwerk waaraan nu bijna alle Oost-Vlaamse bibliotheken participeren. Dat is goed, want bibliotheken spelen een belangrijke eerstelijnsrol in het brengen van allerlei informatie naar de bevolking.

In dat verband wil ik pleiten voor de rol die bibliotheken kunnen spelen in het toegankelijker maken van de nieuwste informatietechnologie en multimedia. Jongeren zijn vaak bij de eersten als het erom gaat de nieuwste media- en informatietechnologie te omarmen, maar hun financiële middelen zijn niet altijd navenant. Los van het feit dat vele jonge mensen de dag van vandaag over flink wat zakgeld beschikken, blijft de vaststelling dat zij ook één van de grootste groepen steuntrekkers zijn in de ocmw's. Om te voorkomen dat die reeds bij de start van hun volwassen leven een technologische en informatie-achterstand oplopen, kunnen bibliotheken een cruciale rol spelen.

Ook voor ouderen kan aandacht voor informatietechnologie en multimedia in de bibliotheken van goudwaarde zijn. Immers, zij vinden wel vrij gemakkelijk de weg naar bibliotheken, maar vaak zo moeilijk naar de nieuwste evoluties, die het leven ook voor hen gemakkelijker en aangenamer kunnen maken. Bibliotheken kunnen voor hen dus zeer laagdrempelige instellingen zijn die hen in een vertrouwde omgeving kennis laten maken met onder meer het wereldwijde web. Bibliotheken staan open voor alle mensen, en het zijn dan ook de aangewezen locaties om initiatieven te ontwikkelen die de nieuwe media ingang doen vinden bij heel de bevolking. Met andere woorden, ze moeten gesteund worden om uit te groeien tot lokale steunpunten voor technologie en culturele informatievoorziening en –uitwisseling. Kan de gedeputeerde zich vinden in dit uitgangspunt? Wil hij daar middelen voor vrij maken? Kan hij mij vertellen wat de provincie momenteel reeds doet om dit te bereiken en wat hij nog van plan is om dit proces te versnellen?

Op het vlak van het Oost-Vlaams culturele erfgoed ben ik overtuigd dat één van de belangrijkste taken van de provincie erin bestaat zorg te dragen voor het nog niet beschermd, maar toch erg waardevol patrimonium. Onze provincie telt naar schatting 6 000 waardevolle panden, waarvan er amper één vierde is opgenomen op de lijst van beschermde monumenten. Met andere woorden, slechts één vierde van de waardevolle gebouwen in Oost-Vlaanderen heeft een statuut dat een zekere waarborg biedt op behoud, de andere drie vierden zijn vogelvrij.

Het is de taak van de provincie ervoor te zorgen dat deze drie vierden niet verloren gaan, en omdat ook hier voorkomen beter is dan genezen is het stimuleren van regelmatig onderhoud daarbij een absolute prioriteit.

De provincie doet dit al met de onderhoudspremies voor waardevolle niet-beschermde gebouwen, hetzij publieke. Ik stel echter vast dat de beschikbare kredieten voor deze renovaties ontoereikend zijn, vooral wat betreft de particuliere sector. Momenteel zijn de budgetten voor dit jaar reeds uitgeput en moeten er vele mensen worden teleurgesteld. Ik ben van oordeel dat de provincie moet inspelen op het succes van haar eigen beleid en op de vernieuwde belangstelling bij de bevolking tot renovatie. Ik vraag dan ook dat de gedeputeerde middelen zou vrij maken om de onderhoudspremie voor particulieren meer mogelijkheden te schenken.

Door het succes van deze premies komt ook de Monumentenwacht wat in de verdrukking. Immers, een voorwaarde voor het verkrijgen van deze premie is een tweejaarlijkse controle door de Monumentenwacht en een tienjarig lidmaatschap van de organisatie, dit om te voorkomen dat mensen hun geld zouden krijgen en dan opnieuw de woning zouden laten verkrotten. Hoe meer mensen er echter gebruik maken van de premie, hoe meer controlewerk de Monumentenwacht heeft. Ook hier wil ik pleiten voor een opwaartse aanpassing van het budget van de Oost-Vlaamse Monumentenwacht.

Ik ga hier afsluiten, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's. Ik zou nog enige tijd verder kunnen gaan, maar ik meen dat ik in het kader van dit debat namens mijn fractie toch genoeg opmerkingen, vragen en kritische vaststellingen heb geformuleerd. Kritisch, maar niet negatief, want, laat er zeker geen misverstand over bestaan: "De eventuele kritische opmerkingen doen niets af aan onze bewondering en respect voor het cultuurbeleid in Oost-Vlaanderen in het algemeen en gedeputeerde Van Der Meiren in het bijzonder."

Dank u.

Applaus

DEBATTEN

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb reeds eerder namens de VLD-fractie gezegd dat cultuur ons nauw aan het hart ligt. Cultuur neemt in ons provinciaal beleid een belangrijke plaats in. Ook morgen kan, moet en zal dat zo blijven. Tenzij – maar ik zal dat mee proberen te vermijden met de mogelijkheden die mij daartoe beschikbaar zijn – onze centrale bestuurspartner, de Vlaamse overheid, er zou op aansturen dat de provincies een “gesloten taakopdracht” zouden krijgen toebedeeld. Met andere woorden, alleen die taken vervullen die door de centrale wetgever aan de provincies zouden worden toegekend.

Ik heb reeds gezegd dat dit zou ingaan tegen de uitgangspunten van het kerntakendebat, namelijk dat de Vlaamse besturen het lokale, het bovenlokale-intermediaire en het centrale bestuur evenwaardige maar specifieke besturen zijn en dus geen ondergeschikte. Een gesloten taakstelling zou enkel het democratisch deficit vergroten. De provincieraadkiezers zouden in dat geval een minder uitgesproken stem hebben uitgebracht. Maar ik heb begrepen dat de Vlaamse regering dat idee heeft verlaten. Natuurlijk biedt het kerntakendebat de mogelijkheid om tot specifieke en complementaire besturen te komen. Dat draagt bij tot een grotere transparantie en duidelijkheid voor de burger, namelijk wie is voor wat aanspreekbaar. De burger zal er ons trouwens dankbaar voor zijn. Enkel in het scenario van de open taakinvoering zal cultuur en kunst een belangrijk beleidsdomein in de provincie blijven.

Ik ga ervan uit dat kunst en cultuur ook kernopdrachten van de provincies zijn. De creativiteit, dynamiek, inventiviteit ligt er evenwel in concreet in te spelen op de gestelde uitdagingen. Een specifieke meerwaarde scheppen op het bovenlokale vlak, binnen het streekgerichte beleidsforum en ter ondersteuning aanvullend beleid. Dat moeten de uitgangspunten zijn. Reeds lang pleit ik voor een verdere uitzuivering en voor een duidelijker eigen beleidsprofiel op het vlak van kunst en cultuur.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, in grote lijnen is het huidig provinciaal kunst- en cultuurbeleid gekenmerkt door aanvullende subsidiëring, het stimuleren van de sector via prijzen en toernooien, eigen initiatieven op museaal vlak en op het terrein van de cultuurspreiding, onder andere het Caermersklooster. En dan zijn er de decretale verplichtingen, zoals het bibliotheekwerk, het Publiektheater.

Op het hogere vlak participeren we in een aantal grote cultuuractoren : het Internationaal Filmfestival, het Festival van Vlaanderen, het Kunstencentrum Vooruit, de Vlaamse Opera, enz. We moeten het niet doen, maar het is zinvol omdat het enerzijds onze provincie daarin verankert en, anderzijds, een vorm van culturele solidariteit is.

Het moet echter ook onze zorg zijn er een meerwaarde voor de Oost-Vlaamse burger bij te creëren. Deze meerwaarde kan van diverse aard of orde zijn. Bezoekers brengen inkomsten mee voor de handelaars en de ondernemingen, wat kan leiden tot nieuwe investeringen. We kunnen mee zorgen voor een grotere toegankelijkheid, participatie en spreiding. We moeten misschien wel nog werken aan de versterking van het imago van de provincie als cultuuractor en aan het gebruiken van cultuur als hefboom voor provinciale activiteiten.

Ik pleit ook voor meer specificiteit van de provincie in de kunst- en cultuursector. Ik wil af van de houding die erin bestaat af te wachten wat er in “Brussel” wordt beslist en dan vooral aanvullend te subsidiëren. In bepaalde omstandigheden kan dit zinvol blijken, maar het tempert vaak een specifieke eigen beleidsontwikkeling. We moeten ons niet beperken tot ondersteunend en aanvullend bestuur. Als bovenlokaal en streekgericht bestuur zijn er tevens eigen uitdagingen.

Ik geef als voorbeeld de idee van het “streekgerichte volkshogeschoolwerk”, wat thans leeft bij de minister van Cultuur. Er wordt vaak geklaagd door de provincies dat we over het hoofd worden gezien en er niet bij betrokken worden. Maar waarop wachten we ? Laat ons offensiever zijn.

Zie ook het bibliotheekbeleid, waar wij hebben aangetoond dat een offensieve houding kan lonen. Meteen stel ik de vraag : hoe denken we het streekgericht bibliotheekbeleid dat vanaf 2002 van toepassing is te concretiseren ?

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, ik wil nog een aantal andere projecten behandelen.

Wat betreft het Forum, waarvan ik – en dat wordt misschien wel te weinig gezegd – nadat ik de collega's heb beluisterd, moet zeggen dat dit er komt mede op aandringen van het Festival van Vlaanderen. Zij zijn mede één van de actoren om dit Forum er te krijgen.

Het Forum voor Beeld, Dans en Muziek. Ik heb in mijn tussenkomst namens de VLD-fractie gezegd dat we achter dit project staan, maar dat het gekoppeld is aan de vooropgestelde vier voorwaarden.

De derde voorwaarde was : een duidelijke return voor de provincie. Ik verwijs vooreerst naar wat ik reeds heb gezegd, maar wil hierover concreter zijn. Mijn voorstel wil de provincie ook duidelijk fysiek aanwezig laten zijn in het Forum.

Toerisme Oost-Vlaanderen zou daar een publieksbalie kunnen hebben. Het voordeel daarvan is de grotere uitstraling – meer bezoekers – en een grotere mogelijkheid bezoekers aan te zetten tot het bezoeken van de verschillende streken van de provincie.

Hetzelfde kan worden gedaan voor de culturele evenementen die in onze provincie plaatsvinden.

Daarmee speel ik in op de suggesties die de collega's daarstraks hebben geformuleerd. Terzelfder tijd scheppen we meer mogelijkheden om een beter publieksgerichte "provinciewinkel" te installeren in de vrijgekomen ruimte in het PAC. Die beslissing moet echter wel op korte termijn worden genomen zodat er rekening mee kan worden gehouden bij de architectuur, die reeds – zo is mij althans toevertrouwd - wordt voorbereid.

Maar er is meer. De provincie moet er uitdrukkelijk toe bijdragen dat het Forum een echt forum wordt, dus een ontmoetingsplaats voor alle vormen van kunst en cultuur op de terreinen van beeld, muziek en beweging. Hiertoe kan de provincie initiatieven nemen. En waarom ook niet, zoals de stad Gent dat toepast, een aantal dagen ruimte ter beschikking krijgen voor eigen activiteiten ?

Het Caermersklooster, waarvoor ik reeds vele jaren een groot pleitbezorger ben en dat mij nauw aan het hart ligt, komt nu in zijn derde fase. Het Oost-Vlaams Provinciaal Kunst- en Cultuurcentrum is een belangrijk project. We zijn er trots op. Reeds verscheidene malen kon het publiek er kennismaken met vaak gedurfde maar hoogstaande kunstevenementen. Het getuigt dat er vakkundigheid en creativiteit aanwezig is bij de verantwoordelijken, waarvoor onze waardering. Maar nu moeten we verder. Ik weet dat er een interne discussie was de voorbije tijd over de verdere ontwikkeling en invulling van het centrum en zeker in de derde vleugel. Ik hoop dat dit nu achter de rug is.

Van de gedeputeerde vragen we nu meer gegevens over de verdere timing en invulling van het centrum, namelijk :

- wat zal er dan verder gebeuren met de vleugel van de eerste fase, de brouwerij en de infirmerie ?
- kan dat op de agenda van de cultuurcommissie komen en wanneer ? Ik denk dat het belangrijk is.

Wat het project Ename betreft, laat daar geen misverstand over bestaan. De VLD staat nog steeds achter het project. Het is een project dat onze provincie een internationale meerwaarde schenkt. Ook de VLD twijfelt niet aan de noodzaak voor verdere ontsluiting en dus bijkomende infrastructuur. Alleen willen we duidelijkheid over de verdere investeringen en over de gepaste infrastructuur.

De kiezer – en dat geldt voor de vele domeinen - verwacht van ons te handelen als een "bonus pater familias". De gedeputeerde heeft daarover uitvoerig uitleg gegeven in de cultuurcommissie. Eén conclusie hieruit is dat een goede communicatie naar de raadsleden en tijdige en volledige informatie naar de raad, via de commissie, belangrijk is en de constructiviteit versterkt.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, Vlaanderen telt één Poëziecentrum. Het bevindt zich in Oost-Vlaanderen en ligt op een boogscheut van hier. Het werd in het verleden, en ook vandaag, reeds internationaal gewaardeerd. Er bevindt zich trouwens in het Poëziecentrum een belangrijke Zuid-Afrikaanse poëzieverzameling, wat tot gevolg heeft dat hier regelmatig Zuid-Afrikaanse mensen naartoe komen. En niet alleen Zuid-Afrikanen, maar ook andere mensen en zeker onze noorderburen. We werden onlangs gealarmeerd over de situatie waarin het Poëziecentrum zich bevindt. Het is een Vlaams centrum en dus moet de Vlaamse overheid zorgen voor de werking en de leefbaarheid ervan. De stad Gent kan en zal een belangrijke bijdrage leveren naar de huisvesting, wellicht in de Bijloke-site. De provincie subsidieert het Poëziecentrum eveneens.

Het centrum vraagt niet onmiddellijk een substantiële verhoging, wel een actualisering ervan. Maar de provincie kan vanuit haar specificiteit evenwel een grotere toegevoegde waarde leveren : ondersteuning in de uitstraling van het Poëziecentrum, mee initiatief nemen en betrokken worden bij de werking van bijvoorbeeld een poëziefestival en ook als brugfunctie naar scholen, organisaties, bibliotheken, enz. toe fungeren.

Ten slotte, Mijnheer de Voorzitter, Collega's, pleit ik andermaal voor een evaluatie en vernieuwing van onze culturele adviesorganen. Natuurlijk is betrokkenheid bij het werkveld in de adviesraden belangrijk, maar vaak beperkt het zich tot deskundigheid, tot belangenbehartiging en op bepaalde ogenblik zelfs tot enkel belangenbehartiging.

DEBATTEN

Natuurlijk heeft de sector zekere belangen te behartigen – en die moeten ook verdedigd worden, maar een adviesraad waarin de taak van de raad er jaarlijks enkel uit bestaat over de toegekende subsidie akte te nemen, kan niet de doelstelling zijn. En ik praat uit de realiteit. Ter getuigenis daarvan twee andere collega's die gisteren met mij aanwezig waren op de vergadering van een adviesorgaan. Ik pleit dus namens de VLD voor een andere adviesverschaffing en betrokkenheid. In de andere Vlaamse provincies bestaat wat dat betreft slechts één globale culturele adviesraad, weliswaar met interne werkgroepen volgens werksoort. Dat heeft alvast het voordeel dat er geen "apartheid" bestaat, maar confrontatie en overleg en dat is ook belangrijk en verhoogt de dynamiek. En onomwonden denk ik luidop dat het voorzitten van deze adviesraden vandaag niet meer de taak is van de betrokken gedeputeerde. Trouwens, de gedeputeerde heeft reeds eerder gezegd dat hij ze niet altijd bijwoont, of kan bijwonen. Dat betekent dus dat deze adviesorganen voorgezeten worden door een ambtenaar, wat, denk ik, ook niet de bedoeling kan zijn. Laat hen een eigen voorzitter aanduiden en een eigen dynamiek ontwikkelen. Hun taak is de deputatie en de raad bijstaan via vrijblijvend advies. De beslissingen liggen dienaangaande bij de deputatie en de raad.

Ten slotte, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, zou ik toch ook een beetje heet van de naald willen pleiten om een paar reglementen in de sociaal-culturele sector dringend bij te sturen. Ook gisteren werd in de adviescommissie gesteld dat er ook dit jaar geld over was naar de toekenning. Het kan toch niet de bedoeling zijn, wanneer de provincieraad een bepaald krediet stemt, dat wij nadien moeten vaststellen dat het terugvloeit naar de algemene kas. Dat betekent, en dat is ook zo gesteld en ook bevestigd door de betrokken ambtenaar, dat het reglement inderdaad aan bijsturing toe is. Dus ik zou ervoor pleiten om dat te doen en wat dat betreft ook niet te wachten op wat er in Brussel zal komen in de komende jaren, want mijn laatste informatie zegt dat dit toch nog tot 2003-2004 kan duren en intussen zitten wij wat dat betreft met een probleem.

Dat is een vraag die ik tot u zou willen richten. Dat betekent dus, Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, dat wat betreft cultuur, en zeker in het sociaal-culturele, nog werk aan de winkel is. Maar dat neemt niet weg dat ik ook namens mijzelf en de fractie onze globale waardering kan uitspreken met betrekking tot het de cultuurbeleid in onze provincie en ondersteund door gedeputeerde Van Der Meiren. Dank u.

Applaus

De heer voorzitter

Gaat u antwoorden op het einde van de tussenkomsten, Mijnheer de Gedeputeerde ?

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter,
Mij is het eigenlijk om het even, maar mijn ervaring van gisteren heeft geleerd dat een tussenkomst na de algemene bemerkingen wel boeiender is dan helemaal op het einde, maar ik wil mij schikken naar uw wijsheid.

De heer voorzitter

Neen, u mag kiezen, Mijnheer de Gedeputeerde. Maar als u graag nu op de algemene tussenkomsten wilt antwoorden, als we daardoor wat verhelderend en met inzicht kunnen werken ...

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zou het volgende willen opmerken.

De levendigheid van het debat gaat grotendeels verloren als men in de algemene beschouwingen punctuele punten aanhaalt die dan nadien nog worden aangehaald in de gedetailleerde bespreking. Algemene beschouwingen zijn, denk ik, volgens mij in elk geval, en ik zal bescheiden zijn, zaken die men uitspreekt rond de algemeenheid van het beleid. Ik heb hier vandaag andere dingen gehoord in die algemene beschouwingen. Daarom zou ik graag hebben dat men het debat een kans geeft en dat het antwoord van de deputatie komt nadat wij de punctuele zaken hebben besproken.
Dank u.

De heer voorzitter

De algemene beschouwingen zijn voorbij. We zijn in de artikelsgewijze bespreking en men houdt ook algemene beschouwingen over het geheel van de artikelen. Het algemene en het specifieke : ik denk dat het de heilige Thomas van Aquino is die dat reeds helemaal heeft uitgeklaard en dat het allemaal in orde is sedertdien.

Reglementair heeft de gedeputeerde het recht om tussen te komen als hij dat wil. Ik zie zijn verlangen om nu al te antwoorden. Dus hij zal, rekening houdend met alle opmerkingen, ook met die van mijnheer De Cuyper, zonder het debat daarin te ontwrichten, nu al een antwoord geven op de algemene punten. Daarna komen we terug op de afzonderlijke punten.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het zal u allicht van mij verwonderen, maar ik zou deze keer mijnheer De Cuyper willen volgen. Als ik nu antwoord, zullen meteen een aantal opmerkingen en vragen van collega's niet meer moeten worden gesteld waardoor we veel tijd zouden winnen, maar daardoor zullen allicht de collega's ontevreden naar huis gaan en dat is het laatste wat ik zou willen, natuurlijk.

De heer voorzitter

Gisteren vond ik het zo vriendelijk en zo verrassend van de eerste ondervoorzitter - en volgend jaar, bij leven en welzijn, kom ik op 10 oktober niet naar de raad - van onder meer bij de overhandiging van de bloemen te zeggen hoe conciliant ik soms ook ben. Dat u nu ingaat op de wat aarzelende bedenking die ik op de tussenkomst van mijnheer De Cuyper had, siert u. Dat conciliante vind ik trouwens een groot compliment.

We zullen het debat verderzetten, wat niet zal afdoen aan uw inhoudelijk antwoord, hetzij vandaag, hetzij maandag. We zullen zien hoever we vandaag geraken, maar we zijn goed op weg.

CULTUUR, ONTSPANNING, PLECHTIGHEDEN

P. 217 EN P. 219 : TECHNISCHE WERKINGSUITGAVEN VOOR OPTREDENS VAN OOST-VLAAMSE POPGROEPEN EN PRIJS VOOR POPMUZIEK : PLEIDOOI VOOR EEN POSITIEVE BENADERING VAN HET OOST-VLAAMSE POPBELEID

De heer De Dobbelaer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wanneer ik de begroting 2002 doornam op zoek naar initiatieven die zouden kunnen duiden op gunstige ontwikkelingen binnen het Oost-Vlaams popbeleid, werd ik aangenaam verrast.

DEBATTEN

Niet alleen is er een kleine 2 500 euro vrijgemaakt voor een tweejaarlijkse Prijs voor Popmuziek, waarbij dan “popmuziek”, gelukkig, in de breedst mogelijke zin omschreven is geworden, maar, sterker nog, is er een, weliswaar nog beperkt, budget van 6 200 euro voorzien ter ondersteuning van initiatiefnemers van popconcerten en –festivals.

Ik kan alleen maar hopen dat de op dit moment nog erg strenge criteria om hiervoor in aanmerking te komen - men moet echt al groepen afkomstig uit het Oost-Vlaams Rockconcours, Debuutrock en aanverwante programmeren - in de komende jaren versoepeld zullen worden. Ik ben er bijna zeker van dat naarmate het budget in de komende jaren zal toenemen die selectienormen ook verruimd zullen worden.

Maar, om eens een klassieker boven te halen, het is niet al goud wat blinkt.

Tijdens het vorige begrotingsdebat heb ik reeds gewezen op het gebrek aan repetitieruimtes in onze provincie. Een jaar later staan we nog steeds even ver. En ik vertoef met mijn kritiek in goed gezelschap. In een bericht dat ik een paar dagen geleden ontving van Poppunt Vlaanderen wordt ook weer eens op dit tekort gewezen. Deze mensen zijn heel erg enthousiast over de dynamiek die duidelijk aanwezig is binnen de bevoegde diensten van onze provincie. Maar ook zij vragen zich af wat men met op zich prachtige initiatieven als een popprijs en podiumsubsidies is, als er geen ruimten beschikbaar zijn waar bands kunnen oefenen ? Ook zij zijn vragende partij naar een initiatief waarbij de provincie gemeenten of vzw's financieel zou bijspringen wanneer deze ruimten voor popgroepen zouden inrichten. Misschien kunnen we de mosterd wel gaan halen in Vlaanderens jongste provincie, met name Vlaams-Brabant. Wanneer daar een gemeente of een vzw investeert in repetitieruimten, legt de provincie naast elke frank van de desbetreffende gemeente of vzw zelf een frank bij, dit met een maximum van 500 000 BEF, of ongeveer 12 500 euro.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, laat ons in ieder geval datgene vermijden wat de burgemeester en de schepenen van Sint-Niklaas is overkomen toen zij door Alex Callier, frontman van het internationaal geroemde Hooverphonic, voor schut werden gezet toen hij de trofee “Personaliteit van Sint-Niklaas voor het jaar 2000” in ontvangst kwam nemen. In zijn dankwoord maakte Callier onomwonden duidelijk dat het stadsbestuur in de voorbije decennia absoluut geen enkel initiatief had ontplooid om popgroepen van de nodige infrastructuur te voorzien. Willen wij hetzelfde aanhoren van de eerste laureaat van onze Provinciale Popprijs ? Ik denk het niet.

Dank u.

P. 225 : SUBSIDIES AAN VADERLANDSLIEVENDE VERENIGINGEN : VOORSTEL VOOR EEN PROVINCIAAL PROJECT VOOR VREDE, VERDRAAGZAAMHEID EN DEMOCRATIE

De heer Van Hove

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Niemand zal ontkennen dat vrede, verdraagzaamheid en democratie belangrijke fundamentele waarden zijn in onze samenleving.

De groep van oud-strijders, politieke gevangenen, en andere, die kunnen getuigen van de periode waarin deze democratische waarden werden aangevallen en onrecht werden aangedaan, verkleint jammer genoeg elke dag. De generatie die '14-'18 heeft meegemaakt, sterft uit. Recent – op 10 september 2001 – overleed de laatste oud-strijder van de Eerste Wereldoorlog. De laatste getuigen van de Tweede Wereldoorlog zullen er spijtig genoeg eerlang ook niet meer zijn om over hun belevenissen te getuigen en hun opvoedende taak te vervullen. Daarmee verdwijnen de mondelinge getuigenissen van de oorlog.

Opdat we de gruwelen van de Eerste Wereldoorlog niet zouden vergeten, heeft men destijds 11 november uitgekozen als herinneringsmoment in de vaderlandse geschiedenis. Van de oorspronkelijke bedoeling van deze herdenkingsdag is echter niet veel overgebleven. Tal van mensen beschouwen deze dag enkel nog als een extra verlofdag en gaan winkelen net over de grens. Ook de dag van 8 mei heeft zijn oorspronkelijke betekenis grotendeels verloren. In 1998 verscheen hierover nochtans een omzendbrief – het bestuursmemoriaal van 14 mei 1998 herinnert eraan – waarin de toenmalige federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Johan Vande Lanotte, “een dringende oproep richt tot de lokale besturen om enerzijds hun medewerking te verlenen aan initiatieven die voor deze herdenkingsdag worden opgezet en anderzijds zelf initiatieven te nemen in dit kader” en “deze dan zoveel mogelijk kenbaar te maken en te coördineren”.

Voor onze samenleving en voor het nageslacht is het belangrijk om deze fundamentele waarden op een actuele wijze in ere te houden. Jongeren moeten leren en weten dat zonder verdraagzaamheid, en zonder respect voor de overtuiging van anderen, een democratie niet kan gedijen. Een vreedzame samenleving is slechts mogelijk wanneer men eerbied opbrengt voor de integriteit van de medeburger. De dagelijkse gebeurtenissen tonen aan hoezeer onverdraagzaamheid nog steeds in alle hoeken van de wereld, ook bij ons, aanwezig is. De bevolking en vooral de jongeren moeten duidelijk gewaarschuwd worden voor de gevaren van het opnieuw opduikende racisme, de vreemdelingenhaat en de onverdraagzaamheid. Elkeen moet hierin zijn verantwoordelijkheid opnemen, in het bijzonder wij, als politiek verantwoordelijken, maar ook het onderwijs, de lokale besturen, de sociale organisaties en de jeugdbewegingen.

Als intermediair bestuur kan de provincie hier een belangrijke coördinerende rol spelen. De provincie kan als het ware de motor zijn voor lokale initiatieven die deze democratische waarden willen herwaarderen en verder promoten. Ik durf daarom voorstellen aan de bestendige deputatie om de mogelijkheden te onderzoeken voor het uitwerken van een provinciaal initiatief rond "Vrede, Verdraagzaamheid en Democratie". Dit provinciaal initiatief moet de Oost-Vlaamse gemeenten stimuleren om op een vernieuwde, creatieve en dynamische wijze de oorlog en zijn slachtoffers te herdenken en een aanzet te geven om na te denken over onze fundamentele waarden.

In verschillende gemeenten wordt er ook nu al gepleit voor het ontwikkelen van vernieuwende initiatieven rond het thema Vrede, Verdraagzaamheid en Democratie. Wat echter in veel gevallen ontbreekt, zijn de creatieve, de educatieve en financiële impulsen om concrete activiteiten te ontplooiën.

De provincie kan hier op verschillende manieren een ondersteunende en vooral leidinggevende rol spelen. Deze vernieuwende initiatieven kunnen onder meer creatief ondersteund worden door de uitbouw van een provinciaal informatiepunt waar informatie en materiaal beschikbaar zijn voor het opzetten van educatieve projecten, activiteiten voor jongeren, ondersteuning van het vrij actieve Gentse 8 mei-comité en dergelijke meer.

Op provinciaal vlak kan er ook overleg en samenwerking zijn met het sociale en culturele middenveld voor het uitwerken van ideeën rond deze materie.

De provincie kan de lokale activiteiten op elkaar afstemmen en bijdragen tot een grotere bekendheid. Dit kan op velerlei manieren gebeuren, bijvoorbeeld door :

- het aanreiken van een provinciaal thema ;
- het uitgeven van een specifieke activiteitenkalender ;
- gebruik te maken van een provinciaal logo ;
- voldoende aandacht te schenken in ons blad "Informeel" ;
- speciale lessen in te richten over het thema vrede in het provinciaal onderwijs ;
- werkbezoeken te brengen aan In Flanders Fields in Ieper, waar de gewone mens die de oorlog onderging centraal staat en niet de bevelhebbers en strategen zoals elders ... ;
- promotiespotjes uit te zenden op de regionale radio en televisie.

Daarnaast kan er gedacht worden aan een financiële impuls voor de lokale besturen die een extra inspanning leveren rond dit thema.

Ik stel voor dat de bestendige deputatie de verschillende mogelijkheden onderzoekt en op basis van de voorstellen de nodige middelen voorziet in zijn begroting.

Tot slot denk ik dat de bestendige deputatie rond de periode van 8 mei ook de organisatie van een eigen provinciale activiteit rond dit thema "Vrede, Verdraagzaamheid en Democratie" dient te overwegen.

Dank u.

Applaus

P. 227 : SUBSIDIE AAN VZW NIEUWPOORTTHEATER GENT : PLEIDOOI VOOR EEN BELANGRIJKERE FINANCIËLE TUSSENKOMST

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal zeer kort zijn wat dit artikel betreft. Als het goed is, zeg ik het ook. Het is goed, maar het is niet goed genoeg.

DEBATTEN

Ik ben verheugd dat de deputatie, en dus de raad, uiteraard, de subsidie voor de vzw Nieuwpoorttheater heeft opgetrokken in het licht, zoals ze zegt, van haar groeiende expansie en dynamiek. Ik ben tevreden dat men deze woorden hier gebruikt. Men gebruikt ze ook wel in andere projecten, moet ik zeggen.

Ik heb daarvoor reeds verschillende keren gepleit in de vorige begrotingsronden en ik stel vast dat men inderdaad de subsidie heeft opgetrokken. Dat is goed. Maar ik herhaal het : het kan nog beter en ik pleit ervoor, om al de redenen die ik vroeger heb aangehaald, en ik ga hier niet in herhaling vallen, dat men een nog belangrijkere financiële tussenkomst zou doen voor het Nieuwpoorttheater.

Dank u.

P. 229 : SUBSIDIE VZW NEMROD : VRAAG NAAR INFORMATIE OVER DEZE VZW

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Nu weet ik in feite niet goed meer wat ik zou moeten zeggen. Mijnheer Gillis heeft gezegd : "De vzw Nemrod bestaat niet. Nochtans wordt de vzw in de talrijke documenten vermeld." Ik zag de gedeputeerde knikken en een beetje lachen. Ofwel bestaat de vzw, ofwel niet. Een tussenweg is er niet.

Als hij niet bestaat, en de gedeputeerde kan mij nu onderbreken, zwijg ik, want dan gaan wij daar niet verder onze tijd aan verliezen. Maar hij zegt niets, dus ik ga verder.

Gisterenavond, tijdens de commissie Cultuur, hebben wij de bundel gekregen die naar mijn mening op een grondige wijze uitleg geeft over dat project, over die vzw. Ik moet zeggen dat ik geen grote bezwaren heb tegen dat project. Maar ik vind het eigenaardig dat men na herhaalde vragen in de commissie, dit door twee collega's hier aanwezig, over wat deze vzw inhoudt het nog ettelijke dagen, misschien een week, geduurd heeft alvorens we uiteindelijk gisterenavond de bundel werden toegeschoven.

Ik heb het gisterenavond, na mijn talrijke bezigheden, gelezen en ik herhaal het : het heeft mij voldaan. Ik heb geen grote opmerkingen daarover. Maar ik wil toch de aandacht trekken op wat ik hier zopas gezegd heb. Ik vind het een eigenaardige manier van werken. Zowel in de boeken van de begroting als in de toelichtingen staat er een subsidie ingeschreven voor de vzw Nemrod, maar nergens staat er een woordje uitleg bij. Dan vraag ik mij af of er hier iets gebeurd is. Is er een kink in de kabel gekomen ? Of is er iets anders aan de hand ? Ik ben ervan overtuigd dat de gedeputeerde hier klare wijn zal schenken en ik verheug mij daar nu reeds op.

Dank u.

De heer voorzitter

"De vreugde moge deze zijn die het hart der kleinen verwarmt." Dit is van Camille Huysmans, toen hij voorzitter was van de KAW. Dat was ook een belangrijke vergadering.

P. 231 : SUBSIDIE AAN DE VZW VAARWATER GENT VOOR HET VERBOUWEN VAN HET SCHIP BASILEA TOT DRIJVEND JEUGD- EN CULTUURCENTRUM : VRAAG NAAR DE OPPORTUNITEIT VAN DE ONDERSTEUNING VAN DIT PROJECT

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Tijdens de bespreking van de begroting 2001 is de historiek en zijn mijn bezwaren omtrent het dossier de "Rockboot Basilea" van de vzw Vaarwater reeds uitvoerig aan bod gekomen. Ik heb toen vraagtekens geplaatst bij de wenselijkheid van het project, bij de financiële haikbaarheid en bij de vzw zelf. Vragen die ook gesteld werden aan minister Anciaux in de commissie Cultuur van het Vlaams parlement.

Vandaag de dag hebben we nog steeds geen Rockboot, werd om voor mij onbekende redenen de subsidie voor 2001 niet uitbetaald en werd door de deputatie, bijna een jaar na mijn tussenkomst, nog steeds niet geantwoord op de door mij gestelde vragen.

Geachte Heren van de Deputatie, ik begrijp dat de leden van de deputatie niet ieder technisch detail kennen van de dossiers die onder hun politieke verantwoordelijkheid vallen.

Ik begrijp evenzeer dat indien tijdens een tussenkomst in de raad blijkt dat er door de deputatie onvoldoende kan worden ingegaan op een vraag, dit nadien schriftelijk gebeurt door de bevoegde dienst. Maar ik begrijp helemaal niet dat men eerst met veel poeha iemand de mantel uitveegt - een praktijk die men nog gisteren met verve heeft toegepast - om dan botweg op geen enkele vraag te antwoorden. Ik wil mezelf verduidelijken aan de hand van een aantal korte citaten uit het woordelijk verslag van de zitting van 7 december vorig jaar.

Gedeputeerde Van Der Meiren is aan het woord : "Ik vind het onheus, on hoffelijk dat u" - dat ben ik toevallig - "op die manier handelt en wie on hoffelijk handelt, wordt on hoffelijk bejegend."

U verweet mij dus dat ik zo onheus en on hoffelijk was om u op voorhand niet mijn vragen te bezorgen en daarom zou ik van u een schriftelijk antwoord krijgen.

Wel, we zijn nu 10 maanden verder, maar ik heb nog steeds geen antwoorden mogen ontvangen. Wie is hier onheus en on hoffelijk om het met uw woorden te zeggen ? Ik hoop dan ook dat u er zich dit jaar niet zo goedkoop van afmaakt.

Dank u.

OPENBARE BIBLIOTHEEKWERKING

P. 234 : VRAAG OM MEER AANDACHT VOOR INFORMATIETECHNOLOGIE EN MULTIMEDIA : OPGENOMEN IN DE ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Hertog

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Collega De Cuyper had gelijk toen hij zei dat sommige mensen het specifieke met het algemene verwarren. Ik heb inderdaad mijn tussenkomst over de bibliotheekwerking reeds in de algemene tussenkomst verwerkt. Mijn excuses daarvoor. Ik hoop op vergeving.
Dank u.

De heer voorzitter

Ik meen dat ik iets gezegd heb over de heilige Thomas van Aquino in dat verband.

KUNSTEN EN OUDHEIDKUNDE

P. 261 : SUBSIDIE AAN DE VZW PROVINCIAAL ARCHEOLOGISCH MUSEUM ZUID-OOST-VLAANDEREN - SITE VELZEKE : VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN EN NAAR DE VOORUITZICHTEN OP EEN VOLLEDIGE OVERNAME DOOR DE PROVINCIE

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is niet met veel plezier dat ik over dat thema het woord neem, want het is natuurlijk heel moeilijk het ene van het andere te onderscheiden.

Ik spreek vandaag dus niet over de werking van het provinciaal museum van Zuid-Oost-Vlaanderen, over de site Velzeke. De mensen uit mijn fractie die daar dichterbij betrokken zijn, melden mij - en zelf heb ik het twee keer kunnen vaststellen - dat het museum goed werkt. Ik heb daar zeer enthousiaste geschiedkundigen en archeologen, die het educatieve van dit museum werkelijk dragen, bezig gezien. Over die werking heb ik het hier niet. Ik vraag naar de stand van zaken.

10 jaar geleden werd dit Pamzov in deze raad besproken. Er was een concept, voorgesteld door de deputatie, dat zwaar bediscussieerd werd. Dus voor ik iets zeg over wat ik daar vandaag over denk, wil ik dat heel kort herhalen. Ik ben gewoon van kort te zijn, want ik weet dat ik niet kan boeien.

DEBATTEN

Wat deed zich voor ? Zottegem wou dat museum houden, maar kon het niet betalen. Er werd, terecht, en dit ver voor het kerntakendebat aanhangig was, gevraagd of de provincie kon bijspringen, want dit was in feite geen Zottegems museum, maar een museum dat ver de grenzen van Zottegem oversteeg en dus leek de provincie aangewezen om bij te springen. Dat werd door niemand bestreden. Iedereen vond dat zo een waardevol museum moest kunnen blijven leven en overleven.

Wat werd dan wel bestreden ?

Ten eerste wou Zottegem dat museum wel afgeven, maar natuurlijk leverde zij het personeel erbij. Het personeel was en bleef in vast dienstverband van de stad Zottegem. Het werd niet overgenomen - dat kon ook moeilijk - door de provincie. De provincie beloofde een toelage even groot, los van de andere toelagen, van de werkingstoelagen, als de salariëring van het toenmalig personeel. Een stad die personeel levert, leek ons zeer raar, temeer omdat Zottegem ook aandrang om een vzw op te richten. Volgens mijn bescheiden kennis van het arbeidsrecht is degene die u betaalt uw patroon en degene die u verloont, heeft ook het ontslag en de aanwerving in de hand.

Ten tweede moest die vzw de werking concipiëren. De provincie werd bij beiden betrokken, maar een vzw die de werking moet waarmaken, met personeel betaald door de stad Zottegem en dus statutair werkgever van het personeel en betoelaagd door de provincie, leek mij toch maar een gebrekkige stelling. En dan de naam "provinciaal museum", terwijl wij in feite alles betalen.

In de raad van bestuur werd ook bedongen dat de stad Zottegem een milde bijdrage van 500 000 BEF per jaar zou storten en maar de helft van de raad van beheer zou uitmaken. Dus om het te zeggen met de woorden van Piet Van Eeckhaut, toenmalig fractieleider, die zowel in het debat over Flanders Expo als in dit debat zei : "Welke macht kopen wij voor ons vele geld ? Als men veel geld geeft, wil men ook iets te zeggen hebben." Toen was de kritiek terecht en ik stel die vraag ook : wat is er sedertdien veranderd ?

Mijnheer de Gedeputeerde, daar is al veel over gediscussieerd. Toen hebben wij toegegeven omdat we wisten dat het niet veel anders kon. Ook de toenmalige gedeputeerde, die een rondborstig man was, had het moeilijk om dat te verdedigen. Hij kwam tot in het midden van de zaal om ons toch maar diets te maken dat hij er achter stond om dat museum te redden, maar niet achter de constellatie stond van het voorstel. Hij stond daar in feite niet achter. Maar hij stond wel achter de redding van het museum, net zoals wij allemaal. Wij wilden ook allemaal het museum behouden. Dat is de historiek.

In 1998 haalde mijnheer Gillis – geen lid van onze fractie, tot nader order -...

Gelach

... in zijn algemene tussenkomst dat thema aan. Hij deed dat op zijn kalme, zalvende manier - alleen in deze raad is hij niet zo zalvend - met zeer pertinente en terechte vragen. En de gedeputeerde antwoordde toen : "U hebt gelijk. Er moet een symbiose komen tussen de twee sites. Er moet één beheer komen voor de twee sites. De twee sites moeten blijven bestaan en zijn zeer waardevol." Maar op 10 kilometer van elkaar liggen twee provinciale musea : één van de provincie, Ename, en één met de provincie, de betaler, want Pamzov is een aparte vzw. Volgens mij werkt daar nog altijd dat stadspersoneel, dat, sedert het statuut Kelchtermans, zo wordt mij verzekerd door een personeelsschepen van de stad Gent, die daar iets schijnt van te kennen, nu wel kan overgenomen worden.

Ik vraag, Mijnheer de Voorzitter, in die zin wat de deputatie, en in het bijzonder de gedeputeerde van Cultuur, van plan is te doen rond uw belofte. Het is natuurlijk een pertinente en tendentieuze vraag. Het is zelfs niet tendentieus. Ik weet dat het niet zo is. En eigenlijk weet ik het antwoord. In 1991 was u erbij, maar op een passende blauwe maandag, in deputatie, Mijnheer de Gedeputeerde. In 1998 was u zeven jaar gedeputeerde, maar nu bent u tien jaar gedeputeerde. De vraag is pertinent : wat is de deputatie van plan daarmee te doen ? Er wordt daar enorm veel geld naartoe gesluisd. En ik gebruik het woord "sluizen" in de betekenis van "het is goed dat het gebeurt". Ik sta compleet achter die werking, maar niet achter elk detail natuurlijk. Het Velzeekse museum heeft een functie en is een museum met allure en envergure, maar achter de structuur sta ik niet.

Ik sta niet achter structuren van vzw's. Ik zal dat ook nog zeggen bij het hoofdstuk Toerisme. Ik weet dat het moeilijk is om het te zeggen en een fractieleider mag dat niet zeggen, maar ik spreek hier als provincieraadslid en zeg dat ik ook achter de vzw die De Gavers is karakterieel niet sta. Maar hierachter sta ik zeker niet als de mogelijkheid bestaat om die symbiose waar te maken, als de mogelijkheid bestaat om daar één museum van te maken met aparte werkingen, met aparte directie en geleid door de provincie.

De mensen die daar werken zijn dikwijls mensen van ter plekke. Wat kan voor Ename en onze andere musea moet ook kunnen voor Velzeke. Ik vraag geen onthaasting, maar absolute haast zodat men nog in deze legislatuur zou kunnen zeggen : "Er is daar een belangrijk museum en er is één beheer en dat is de provincie. Beide musea zullen door de provincie betaald worden en wij zijn fier op de beide musea." Maar niet het één en het ander, want nu lijken ze voortdurend een beetje concurrentieel en ze zijn complementair. Het gaat wel over heel andere periodes en ze hebben een heel andere manier van werken, maar ze zijn belangrijk.

Daarom vraag ik, als fractieleider, om spoed te zetten achter dit dossier.

Dank u.

Applaus

P. 265 : SUBSIDIE AAN DE VZW I FIAMMINGHI, SINT-MARTENS-LATEM : PLEIDOOI VOOR EEN VERHOOGING VAN HET SUBSIDIEBEDRAG

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het bedrag van deze subsidie is reeds jaren ongewijzigd. Wanneer men de huidige prestaties van de vzw I Fiamminghi vergelijkt met de prestaties van andere gesubsidieerde groepen, die beduidend meer begroot krijgen, pleit ik voor een financiële opwaardering van vzw I Fiamminghi.

Dank u.

P. 265 : SUBSIDIE AAN DE VZW VLAAMS FORUM VOOR MUZIEK, DANS EN BEELDCULTUUR, GENT : BEDENKINGEN

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik heb vastgesteld dat er geen bedrag begroot is voor het Forum. Ik zou kunnen zeggen : "Is het gedaan met het Forum ? Spreken we daar niet meer over ?" Neen. Men heeft het gereserveerd, uiteraard. Ik weet dat ook. Het wordt niet op de lange baan geschoven, alhoewel er toch bepaalde tekenen zijn dat het op de lange baan zou kunnen geschoven worden of dat het van de bank wordt geworpen.

Mijn tussenkomst gaat niet over het Forum op zich, maar eerder over de man die geroepen is om dat Forum gestalte te geven. Ik zal hem noemen "de man van Salzburg". Iedereen weet over wie ik het heb.

De heer voorzitter

Ik dacht warempel dat u gedeputeerde Van Der Meiren bedoelde.

Gelach

De heer De Cuyper

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's, ik wil het in het bijzonder hebben over de houding van de man van Salzburg op de Festspiele te Salzburg zelf, waar het Vlaams volkslied belachelijk werd gemaakt.

DEBATTEN

Hij liet daar - en ik verontschuldig mij voor de terminologie die ik zal gebruiken, maar de feiten zijn de feiten en ik kan niet omheen de feiten – op het ritme van een lied door een groep uitvoerders bij de opvoering van Die Fledermaus de broek aan- en uittrekken, daarbij een welgevormd achterwerk vertonend aan het publiek op de tonen van een lied. Kunstenaars zijn vrij uiteraard en ik ben ervoor dat de artistieke vrijheid onbeperkt is, maar toch zijn er grenzen.

Ik zei dus dat die uitvoerders een welgevormd achterwerk ontblootten op de tonen van een lied. Ik ga terug naar een tekst die verschenen is in de pers. Ik moet wel zeggen dat in onze nationale pers weinig daaromtrent is verschenen. Die voorstelling is verschenen op tv, op de zender Arte. In onze nationale pers hebben ze het ofwel niet gezien – ze zijn niet zo kunstminnend misschien, ik weet het niet - ofwel wilden ze daar geen commentaar op geven. Ik laat het aan u over.

Maar enkele commentatoren in onze pers zijn daarop toch tussengekomen en één van de commentatoren was de Libre Belgique. De journalist vertelde dat op een gegeven moment de man van Salzburg de stunt heeft uitgehaald om tijdens een uitvoering van de opera van Mozart, Die Fledermaus, de Vlaamse Leeuw te laten spelen. De Vlaamse Leeuw ! Ons volkslied !

Op het ritme van de Vlaamse Leeuw is men erin geslaagd de schandelijkste anti-Vlaamse vulgariteit ten toon te spreiden terwijl de opvoerders hun welgevormde konten toonden aan het publiek !

Dat is de man die het Forum hier in Gent gaat leiden ! Wel, ...

De heer voorzitter

Is Die Fledermaus van Mozart ?

U zegt dat. Ik weet niet zoveel van Mozart, maar is Die Fledermaus van Mozart ?

Gelach

De heer De Cuyper

... er zijn toch grenzen die niet mogen overschreden worden.

Ik heb met opzet nogal humoristische termen gebruikt en ik heb er ook niets tegen dat iemand zijn kont toont - absoluut niet - op het toneel. Waarom niet ? Het kan zelfs aangenaam zijn om een welgevormd achterwerk te zien. Maar niet in dergelijke omstandigheden. Dit is onaanvaardbaar.

Nu, mijnheer Mortier is niet aan zijn proefstuk toe. Ik heb hier een ander document – een Gents document, SOS Gent - waarvan de verantwoordelijke uitgever de heer Heughebaert is. Bekende naam in bepaalde middens. Hij zegt dat onze man van Salzburg onder andere zou gezegd hebben dat Schubert een alcoholist was - ik zou zeggen, so what – en een pseudo-anarchist, en dat zijn we allemaal een beetje. Tot daar kan ik nog altijd volgen. Maar ook nog zeggen dat hij een homoseksueel was, gaat te ver.

Als we met die man het Forum moeten leiden, dan hoeft het niet voor mij en ook niet voor mijn partij. Dit is belasterend, dit is een belediging, dit is vulgair.

Dank u.

De heer voorzitter

Die Fledermaus van Mozart ? Kijk dat toch nog maar eens na, Mijnheer De Cuyper.

Gelach

P. 271 : SUBSIDIE AAN REGIONALE TELEVISIESTATIONS : VRAAG NAAR DE WIJZE WAAROP DE BESCHIKBARE MIDDELEN ZULLEN VERDEELD WORDEN TUSSEN DE TWEE REGIONALE TELEVISIESTATIONS BINNEN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

De heer Willems

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er is in onze begroting een artikel voorzien waarin een ruime subsidie wordt toegekend aan de regionale televisiestations in onze provincie. En het is conform het decreet dat die stations organiseren dat wij twee uitzendingsgebieden hebben in onze provincie. Dit leverde dus een aantal jaren geleden aan twee vzw's een zendvergunning op, namelijk aan Kanaal 3 en AVS.

Media is een cultuurgoed, maar ook een goed dat bijzonder onderhevig is aan economische wetten. Zo stellen wij vast, of verneem ik, dat onder druk van adverteerders, maar vooral bij de ronselaars van de publiciteit, er een druk ontstaan is om tot de provinciale zenders te komen en dit niet alleen in onze provincie, maar blijkbaar ook in andere provincies. En het is vooral over dat aspect dat ik de gedeputeerde dan toch even wens te ondervragen, want ik zal eerst mijn persoonlijke mening geven.

Ik zou het bijzonder spijtig vinden dat lokaal ontstane initiatieven in de mediacultuursfeer onder druk van commerciële belangen zouden leiden tot een fusie tegen de wil op zich, of tegen het belang van die verenigingen in, maar louter om commerciële redenen. Ik hoop dus ook dat deze zenders in onze provincie een autonoom bestaan zullen blijven leiden en dat die inderdaad zo dicht mogelijk binnen het huidige zendgebied blijven werken.

Aan de andere kant ben ik uiteraard wel akkoord dat er eventueel rond bepaalde projecten kan gewerkt worden tussen één of meerdere van die regionale televisiestations.

Ik hoop dan ook dat de subsidie, die belangrijk is, en waarschijnlijk ook voor die twee vzw's van levensbelang is op financieel vlak, dan ook niet zal gebruikt worden om enige druk op te voeren om tot één provinciale zender te komen.

Vandaar mijn concrete vraag aan de man uit Oudenaarde : welke plannen heeft men met deze subsidie en is het de bedoeling om op termijn eigenlijk tot een provinciale zender te komen ?

Dank u.

P. 275 : SUBSIDIES VOOR ONDERHOUDSWERKEN AAN HET MONUMENTAAL CULTUREEL PATRIMONIUM TOEBEHOREND AAN PARTICULIEREN EN OPENBARE BESTUREN : VRAAG OM DEZE KREDIETEN BETER BEKEND TE MAKEN

Mevrouw De Block-De Vos

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Dit artikel genoot mijn bijzondere belangstelling omdat ik samen met u allen besef dat waardevolle gebouwen, al dan niet beschermd, goed moeten bewaard worden.

Niemand twijfelt aan de kwaliteit en kwantiteit waarmee de vele publicaties van het provinciaal beleid inzake monumentenzorg en het cultureel erfgoed worden verspreid. De rijk geïllustreerde jaarverslagen en jaarboeken zijn daar een duidelijk bewijs van en ik maak van deze gelegenheid gebruik om de verschillende diensten via de directie Cultuur van harte te feliciteren.

Toch kan ik mij niet van de indruk ontdoen dat het provinciebestuur haar belangrijke pijlers inzake het cultuurbeleid bepaalde doelgroepen niet of weinig bereikt. Hier denk ik vooral aan een brede informatiecampagne inzake de subsidiëringen van onder meer hier vermeld artikel van niet-beschermde waardevolle gebouwen. Om mijn tussenkomst te motiveren ging ik te rade bij de afdeling Monumentenzorg en meteen mocht ik een mooie, rijk geïllustreerde brochure ontvangen.

Wat is dan het probleem ?

Mijn vraag is dat men een actiever publicatiebeleid zou voeren, zodat men via het subsidiereglement nog meer gebouwen in hun waardevol karakter zou herkennen, om het dan ook maximaal te kunnen bewaren. Het zou dan ook bijzonder interessant zijn dat onze nieuwe raadsleden alle brochures ter hand gesteld worden om zichzelf en de medeburgers op de hoogte te brengen van de ondersteunende rol die het provinciebestuur inzake cultuur heeft.

DEBATTEN

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Naar aanleiding van deze begrotingsbespreking durf ik ook een lans breken voor wat chauvinisme binnen ons provinciaal beleid. Wij investeren, wij subsidiëren alle sectoren, te veel om op te noemen, en het is hier al meermalen herhaald. Wij – en daarmee bedoel ik het provinciebestuur – zijn de dragers van het middenveld. Zo hebben wij onder meer honderden miljoenen geïnvesteerd in de voorbije jaren in het Caermersklooster, en wij hebben niet eens de moed om dit een “provinciaal centrum” te noemen, zoals onze collega's in de andere provincies dat wel doen, en terecht, zo meen ik. Mag ik dan vragen, gesteund door mijn fractie, vóór de aanvang van de derde fase van de restauratie het voortaan te noemen “Het Provinciaal Centrum voor Kunst en Cultuur Caermersklooster” ?

Dank u.

Applaus

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Toen ik in het begin van de namiddag het begin en het einde van de tussenkomst van collega Hertog aanhoorde, werd ik bijzonder bang. “Zouden ze mij dan echt met zijn allen zo beu zijn?”, dacht ik. Maar als ik dat combineer met wat ik van collega Anthuenis alsook van andere collega's mocht horen - de ene schrijft mij bovennatuurlijke krachten toe en de andere zegt dat ik het zo goed doe dat ik mij bijna in de hemel geprezen voel – ben ik alweer gerust.

Maar u weet dat dit zeer gevaarlijk is. U weet dat het gevaar van met wierook bewierookt te worden, is dat als u dat vat tegen uw hoofd krijgt, u geen kansen meer krijgt om al dan niet welgevormde blote kanten te aanschouwen. Dan is het gedaan. Dan kunt u, hoop ik althans, alleen nog engeltjes zien en die zijn, naar het schijnt, geslachtloos en dan heeft u daar ook niets aan.

Collega's, ik ga proberen om binnen een tijdspanne van een tiental minuten – en wie mij kent weet dat zoiets bijna onmogelijk is – op de algemene tussenkomsten te antwoorden. Om te beginnen bedank ik alle collega's die zijn tussengekomen. Ik zal het maandag voor een aantal tussenkomsten bijzonder gemakkelijk hebben, want er is zelfs één tussenkomst bij waarvoor niet eens een krediet in de begroting is voorzien en ik heb het hier niet over het Forum. Dus daar zal ik heel snel kunnen op antwoorden.

Ik had een algemene tekst voorbereid, maar ik zal die niet brengen, want uiteindelijk is de betekenis van cultuur hier al door al de collega's die zijn tussengekomen meer dan voldoende in de verf gezet.

Ik zal proberen om nog tijdens deze zitting op de drie algemene tussenkomsten te antwoorden, of op zijn minst een begin van antwoord te geven.

Collega Gillis begint in zijn eigen schitterende en onnavolgbare stijl ook met wierook, maar in cauda venenum. Alhoewel het deze keer geen venijn was. Wel een cauda, maar geen venenum.

Hij heeft het hoofdzakelijk gehad over het Forum. Dat is het grootste deel van de tussenkomst, althans in lijnen uitgedrukt. Ook andere collega's zijn daarop tussengekomen. Zowat alle collega's hebben het op de één of andere manier over het Forum gehad. Ik wil daar dus wel iets van zeggen.

Het komt zelden voor dat er zoveel wordt gepraat tijdens een begrotingsbespreking over iets wat niet in de begroting staat. Maar het is terecht, natuurlijk, omdat wij weten – en wij moeten niet doen alsof wij het niet weten – dat het project er is op papier, dat de voorbereidingen achter de rug zijn, dat de studies er inderdaad zijn – en ze zijn wat ze zijn – en dat wij heel binnenkort allicht voor het uur van de waarheid zullen worden geplaatst.

Wat betreft ons standpunt op dit ogenblik onder de gedeputeerden - ik zeg niet binnen de deputatie, want daar is geen enkel officieel standpunt terzake op dit ogenblik ingenomen - weet u dat wij daar altijd aarzelend positief hebben tegenover gedaan.

Ik heb mijnheer Gillis een paar keer horen zeggen “Gent, en dus Oost-Vlaanderen.” Is dat de expansiedrift van een Gentenaar ? Ik had op die momenten zin om recht te staan en te zeggen “Ename, en dus Oost-Vlaanderen.” Maar dat is niet bereikbaar hebt u mij gezegd. Dat is ginder een godvergeten gat, nochtans is het ook in Oost-Vlaanderen gelegen. Maar dat wist u allicht wel.

Wij hebben altijd een positief aarzelende houding aangenomen met twee uitgangspunten. Het is op de allereerste plaats, gezien de envergure van dit project, een Vlaams project. Degene die dit het meest, het hardst en het zwaarst moet dragen, én inhoudelijk én financieel, is Vlaanderen. Dat was bij de aanvang ook zo en dat is bij mijn weten tot op vandaag nog altijd zo, althans wat het bouwen betreft.

Het standpunt onder de gedeputeerden is, en ik denk dat we dat aan het publiek ook al gezegd hebben, dat wij niet meegaan in het bouwproject als wij niet weten waartoe wij ons engageren. Wij gaan ons niet laten verleiden – en collega De Buck heeft dat ook al gesteld – tot het meegaan in het project en zeggen dat wij 25 % van de bouwkost gaan dragen. Van 2 000 000 000 BEF is dat 500 000 000 BEF. En, Collega Verleyen, ik weet dat ik u nu al twee dagen na elkaar verbaas met mijn wiskundige kennis. Wij gaan dat niet doen. Wij zeggen dat als wij meestappen het is met een gesloten enveloppe. 500 000 000 BEF en geen frank meer. Ik heb van de stad Gent begrepen dat hun houding daar ook idem dito is. Dat is waar we nu staan.

De vraagtekens zijn op dit ogenblik natuurlijk nog iets groter dan de antwoorden. Stel dat wij het voor 2 000 000 000 BEF rond krijgen, en onze inbreng 500 000 000 BEF is, dan denk ik dat wij mee kunnen voor zover volgende vragen zullen beantwoord zijn :

- stel dat het meer dan 2 000 000 000 BEF wordt – ik weet het niet en ik durf het niet zeggen – zal dan, want ik heb begrepen dat ook de stad Gent met een gesloten enveloppe meegaat, het Vlaams gewest bereid zijn om meer dan het geëngageerde miljard mee te stappen ? Ik weet het niet.
- zal Vlaanderen – maar daar hebben wij helemaal geen antwoord op vandaag - bereid zijn om de exploitatievergoeding, de subsidie, die er sowieso zal nodig zijn, die bij alle grote cultuurevenementen en organisaties en instellingen noodzakelijk is, dat is duidelijk, alleen te dragen ?
- zal Vlaanderen een ION-formule op tafel leggen ?

Dan moet men aan de provincie niet meer vragen of zij bereid is van in de exploitatie mee te gaan. Dan is zij dat puur wettelijk verplicht. Dan gaat zij sowieso mee. Wordt het dat ?

- hoe zit het met de onderhoudskosten die als eigenaar hoe dan ook aan het gebouw zullen noodzakelijk zijn ? In welke verhouding zal dat zijn ? Stel dat het 2 000 000 000 BEF kost en wij zitten daar voor één vierde in, zijn de onderhoudskosten dan voor één vierde voor ons ? Wat zullen de afspraken daar zijn ? Stel dat het een stuk meer kost, hoe zit het dan ?

Dit zijn vragen waarop vandaag geen antwoord bekend is, maar waarop wij - en wij gaan dat niet kunnen blijven voor ons uit schuiven - allicht heel binnenkort wel een antwoord zullen moeten hebben.

Als u mij toelaat, Mijnheer de Voorzitter, wil ik onmiddellijk antwoorden op de tussenkomst van mijnheer De Cuyper omdat het nog vers in mijn geheugen zit. Anders vergeet ik het en het is toch mooi wat mijnheer De Cuyper gezegd heeft. Hij heeft aanvankelijk lof gezongen van de mooie kontjes. Ik heb ze niet gezien. Ik heb dat gemist. Ik kan begrijpen dat men zich verontwaardigd voelt wanneer men op de tonen van een volkslied iets dergelijks presteert.

Hoever gaat de artistieke vrijheid ?

Ik ga dat illustreren met een voorbeeld. Ik zat ongeveer een jaar geleden op een theatervoorstelling waarvoor de verantwoordelijkheid bij mijn bloedeigen zoon lag. Hij heeft daar op de tonen van een zeer bekend religieus lied de meest scabreuze tekst doen zingen. Toppunt was dat de tekst van mij kwam en dat hij dat in zijn kinderjaren blijkbaar eens had gehoord in één of andere niet verantwoorde bui van mijn kant. En dan hoor ik dat opnieuw zingen. Moet ik dan boos zijn ? Ik zou mij in mijn religieuze overtuiging gekwetst kunnen voelen, want dat doet men niet. Dat brengt men niet op scène. Als één of andere godvergeten vader dat zingt, dan moet hij dat weten. Dat is in privé-kring. Maar het niet op de scène brengen. Moet u dan geschandaliseerd zijn ? Dat kan men zijn, maar men kan daar ook overheen stappen en zeggen : “Ja goed, zelfs dat moet kunnen.”

Ik ken de omstandigheden niet waarin het is gebeurd, maar ik kan aannemen dat vele mensen zich zullen geschandaliseerd voelen, net zoals men indertijd de hetze en de herrie gehad heeft na Jacques Brels met Les Flamandes. Dan is men tot en met in het parlement daarover tussengekomen.

De heer Lootens

Een heel mooi lied, trouwens.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Inderdaad zeggen wij vandaag dat het een mooi lied is.

Ik heb van hooggeplaatste personen, wiens naam ik hier niet zal noemen omdat er geen kronen mogen ontbloot worden in dit huis, ooit eens een andere dan de officiële tekst van het Belgisch volkslied gehoord. Het was ook niet om direct door kinderooren beluisterd te worden. Het was wel mooi. Alleen de konten waren er toen niet bij.

Maar dit is eigenlijk toch, denk ik, Collega's, Mijnheer de Voorzitter, geen reden om het Forum als zodanig in vraag te stellen. Laat die discussie maar op een ander niveau gebeuren. Dit heeft eigenlijk met de discussie rond het al dan niet meespelen met het Forum allicht niet veel te maken. Wel met de man die de verantwoordelijke en de drager is. Maar of hij überhaupt, om het met Mozart te zeggen, over de schreef is gegaan, zou ik niet durven zeggen.

U zegt, en andere collega's hebben dat ook gezegd, dat het wel jammer is dat organisaties die reeds jaren aan de weg timmeren hun subsidies niet verhoudingsgewijs zien opgetrokken worden met wat wij voor de Centers of Excellence doen volgend jaar. Ik denk dat we daar in de commissie ook al op geantwoord hebben. Dat is juist en wij beseffen ten volle dat er nu een aantal dingen in de begroting scheef hangen, maar wij zullen dat allicht in de volgende begroting optrekken. Zoals het nu is, is het niet goed - dat beseffen wij ook, natuurlijk - omdat wat niet onder de Centers of Excellence zit op dit moment, in verhouding met de centers of Excellence, onvoldoende wordt gesubsidieerd.

En dan komt de bewuste vzw Nemrod. Bestaat die vzw nu ? Neen. Dat is toch wel erg, zeker. Wij gaan een spookachtig iets een subsidie toekennen. Er is hier – en ik weet dat het de gemakkelijkste uitleg is – een administratieve vergissing gebeurd. Er bestaat wel een vzw Goudstraat en een zaal Nemrod, zoals de collega's die lid zijn van de commissie Cultuur ondertussen natuurlijk wel al zullen gezien hebben in de documentatie die hen ter hand is gesteld. Wanneer men zegt en vergelijkt : “Kijk eens, voor de vzw Nemrod hebben ze 2 400 000 BEF over als subsidie en voor de andere organisaties hebben ze blijkbaar geen centen genoeg”, staan we hier voor een voorkeursbehandeling.

Collega's, laat ons ernstig zijn. In het geval van Nemrod gaat het dus niet om een jaarlijks terugkerende structurele ondersteuning, maar om eenmalige buitengewone toelagen, die wij desnoods kunnen spreiden over twee jaar, zoals wij in het verleden al zo dikwijls gedaan hebben, Collega Gillis, onder meer voor Vooruit. We hebben dat al een paar keer gedaan en ik heb daar toen geen bedenkingen bij gehoord. Ik heb evenmin enige bedenking of kritiek gehoord op het feit dat wij nu structureel, niet eenmalig, in de begroting een bedrag van 2 000 000 BEF extra voorzien bovenop de toelage als Center of Excellence voor Vooruit om hen via die weg in staat te stellen dat bijzonder waardevol en mooi gerestaureerde gebouw regelmatig onderhoudsbeurten te kunnen geven. Ik heb daar geen kritiek op gehoord. En dat men zegt : “Ja, maar de vzw Nemrod heeft nog niets bewezen.” Zolang uw gebouw er niet is, zolang uw zaal niet gerestaureerd is, zolang het niet bruikbaar is, kan men ook nog niets bewezen hebben, natuurlijk. Het gaat om een geklasseerd monument. Om de zaal bruikbaar te kunnen maken – en de collega's van de commissie Cultuur hebben in het overzicht gezien waarvoor het allemaal zal moeten dienen - is die buitengewone, geen structurele - toelage noodzakelijk.

De heer Lootens

Had dat dan gezegd in de commissie.

De heer gedeputeerde Van der Meiren

Dan had ik het hier niet meer kunnen zeggen.

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's wat betreft het archief hebt u gelijk en ongelijk. Ik weet natuurlijk wat men u daar verteld heeft. Ik ben te rade gegaan bij dezelfde mensen als u om uw vraag te kunnen voorbereiden. Wat u stelt als probleem is exact. En dat het nu Kafka lijkt, is ook exact. Maar laat u een historicus zeggen dat één van de essenties van een historicus is het op zoek gaan naar zijn bronnen. Natuurlijk, als hij daardoor een aantal keren over en weer moet pendelen - daar hebt u gelijk in -

dat is natuurlijk crazy. Dat is niet houdbaar en dat zal ook opgelost worden. En eigenlijk weet u dat, tenzij ze aan mij andere dingen verteld hebben dan ze aan u zouden gezegd hebben.

Het is inderdaad een tijdelijk ongemak dat nog wel een tijdje zal duren omdat uiteindelijk alle fiches die zich nu bij ons bevinden, die ingebracht worden in een geautomatiseerd systeem, terugkeren naar het Geraard de Duivelsteen. Maar dat neemt niet weg dat op het stuk van de informatisering het allicht goed zou zijn dat wij vanuit de provincie op één of andere wijze – ik ben geen technicus, ik versta daar niet veel van, maar al is het maar met het plaatsen van een computer in het Geraard de Duivelsteen - een pak dingen vrij onmiddellijk kunnen oplossen, wat wij dan ook zullen doen.

Ename is ook een aantal keren aan bod gekomen.

Zoals ik in de commissie de kans heb gehad om uit te leggen, is Ename in de eindfase gekomen van een project dat gestart is in 1982. Wij hopen te kunnen starten eind 2002, want alle administratieve voorbereidingen moeten nog gebeuren. Dit wordt – en we hebben een paar keer gehoord dat de uitstraling van de provincie groter zou moeten zijn – één van de belangrijkste projecten op gebied van uitstraling die wij internationaal vandaag hebben. Ik ben dan ook blij dat ik bij alle collega's, met alle kritische bedenkingen vandien op de nodige steun kan rekenen. Het zou jammer zijn dat men geen kritische bedenkingen zou maken wanneer het om een budget gaat van iets meer dan 200 000 000 BEF. Dat is nogal duidelijk. Zoals wij kritische bedenkingen hebben bij het Forum, hebben wij die hier natuurlijk ook, met dit verschil natuurlijk dat wij hier staan voor een eigen initiatief. Wanneer wij hier investeren, investeren wij niet in iets van een derde en ook niet in iets waarvan wij mede-eigenaar zijn. Neen, wij investeren in iets dat 100 % van ons is.

Dat daar geen internationale congressen zouden doorgaan – want dat heb ik ook op een bepaald ogenblik gehoord – zou ik nog niet durven zeggen. Er zullen daar wel internationale congressen doorgaan, alleen niet in de betekenis zoals Gent als congresstad wordt beschouwd. Uiteraard niet. Het zal ook op dat internationale niveau, qua deelnemers veel bescheidener zijn omdat het zich tot een heel specifiek doelpubliek zal richten. Het wordt dus uiteraard geen congrescentrum zoals wij in Gent en in andere grote steden van ons land hebben. Maar in ieder geval dank ik de collega's voor de steun die zij uiteindelijk aan dit project toezeggen.

Iemand heeft gezegd : “U had eigenlijk een heleboel bedenkingen kunnen voorkomen door de commissie vroeger te informeren.” Dat is juist. Dat is inderdaad waar. Maar, en hier ga ik mee eindigen, Mijnheer de Voorzitter, omdat het 19 30 uur geworden is en als u voelt wat ik voel, dan voelen we alweer hetzelfde : we hebben dorst ...

Gelach

... het is geen verontschuldiging, maar een eventuele verklaring. Een project waarmee we ongeveer 20 jaar bezig zijn, gaat zijn eigen dynamiek krijgen. Het risico dat men loopt, is dat men op een bepaald ogenblik gaat denken nadat het in tientallen groepen en tientallen keren besproken is : “Als ze het nu nog niet weten, zullen ze het nooit weten.” Maar ik aanvaard ten volle uw kritiek van : “U had dat vroeger in de commissie moeten brengen.” Dat is correct. Dat is juist. Maar goed, wat gebeurd is, is gebeurd. Blijkbaar is het nu rechtgezet en zijn er geen rancunes, waarvoor mijn dank.

Mijnheer de Voorzitter, ik zou het voorlopig hier willen bij houden. Ik was zeer onvolledig. Ik wist dat ik een groot risico nam met toch te willen beginnen. Maar ik beloof u op mijn eerste communiezieltje – en dat was nog zuiver, denk ik toch, ik was mij niet bewust van iets anders toch – dat ik zal proberen om maandag, als u mij dan toch nog wat tijd laat, vrij uitvoerig te antwoorden op de diverse vragen, bedenkingen en opmerkingen die zijn geformuleerd.

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, dank u om op dit bijzonder late uur te hebben geluisterd, of althans de indruk te hebben gegeven van te luisteren.

Dank u.

Applaus

DEBATTEN

De heer voorzitter

Dames en Heren,

Ik heb nog twee mededelingen die belangrijk zijn.

De eerste is dat, de stand van het debat reglementair bepalend, een oude flamingant als ik houdt van de Vlaamse Leeuw en van het Wilhelmus, maar dat - tussen Franz Lehár enerzijds en De Spuiters in de oude kathedralen, die vaak binnen in de religieuze ruimte heel wat lichaamsdelen die u genoemd hebt naakt vertonen - u toch die studie eens moet bekijken waar Mozart zich juist situeert.

Ten tweede beginnen we maandag maar om 15 00 uur omdat de provincie, in de hulde die gebracht wordt aan Bertrand Tavernier, de mensen ontvangt van het Filmfestival. Ik ga niet veel naar dat soort van dingen. Ik ga daar weinig naartoe, te weinig zegt men soms, maar ik ga toch even. Ik heb niet om het uitstel gevraagd. De gouverneur heeft dat gevraagd omdat er ook nog een paar andere mensen verwacht worden. Dus we beginnen maandag om 15 00 uur. Dat is reeds lang aangekondigd. We zullen dan vergaderen tot na 17 00 uur met aan de agenda eerst de punten buiten begroting. We beginnen stipt, zoals de eerste ondervoorzitter het ons heeft geleerd. Daarna zal gedeputeerde Van Der Meiren volop het woord krijgen – en ik dank hem van getrap te hebben willen antwoorden - voor het verdere antwoord op de tussenkomsten in verband met het hoofdstuk Cultuur. Daarna volgen de replieken, uiteraard, met volop de gelegenheid voor iedereen.

Wat de discussie over het Forum betreft, wil ik toch eens zien waar we belanden, want het is interessant. Laat u niet ontmoedigen over de citering van de componist. Ik ben dat ook al tegengekomen.

Als het hoofdstuk Cultuur afgesloten is, is het woord aan mijnheer Gillis met zijn vraag over de Huysmanhoeve en dan – hopelijk – komt het hoofdstuk Toerisme, Recreatie en Sport, artikelsgewijs, volop aan bod. Het antwoord van de gedeputeerde volgt dan dinsdag.

En dan, zoals ik beloofd heb aan mijnheer Marginet, rond 17 00 uur, volgt zijn bijkomende vraag – de gedeputeerde heeft geen bezwaar - in verband met de band tussen ngo's en PvdA.

Dinsdag doen we dan verder met het hoofdstuk Toerisme, Recreatie en Sport, artikelsgewijs, met daarna het economiedebat, kort, volgens de aankondiging, en het landbouwdebat. Niet dat we het stiefmoederlijk willen behandelen. Dus dinsdag doen we verder en houden wij ons klaar om eventueel woensdag nog een uurtje verder te doen. Maar ik denk dat we er dinsdag wel zullen geraken.

EINDE VAN DE ZITTING